

PYHÄJOEN KUULUMISET

LAUANTAI 12.12.2015 – VIIKKO 50

PYHÄJOEN LUKION TUOTTAMA JOUKKOJULKAISU

Ikkuisesti maaseudun nainen

LAURI NIEMELÄ

rin maa- ja kotitalousnaiset.

Outi Piukkala, 33, on viiden lapsen äiti. Hän pyörittää noin satapäisen karjan navettaa miehensä **Juhanin** kanssa ja toimii lisäksi Yppärin maa- ja kotitalousnaisten rahastonhoitajana, jäsenihteerinä ja hallituksen jäsenenä.

Yppärin maa- ja kotitalousnaiset olivat pitkään lakkautettuna. "Eihän se silloin oikeastaan edes ollut maa- ja kotitalousnaiset, vaan Yppärin maamiesseura", Piukkala selittää. "Heillä oli hyvinkin virkeää toimintaa muutama vuosikymmen sitten, mutta vähitellen se hiipui." Vuonna 2013 Yppärin maamiesseura herätettiin uudestaan henkiin, tällä kertaa Yppärin maa- ja kotitalousnaisina.

"Meitä oli mukana minun lisäksi **Helaakosken Jenna** ja **Niemelän Päivi**. Alun perin idean antoi **Pirkolan Rauha**, Jennan mummo. Hän alkoi patistella meitä elvyttämään toimintaa, ja meistä se tuntui ihan hyvältä idealta. Ajattelimme sen olevan yhdistys, joka olisi sydäntämme lähellä", Piukkala kertoo maa- ja kotitalousnaisten perustamisesta.

"Itse lähdin mukaan ehkä sen takia, että yhdistyksenä tämä on kuitenkin aika maanläheinen. Meillä kun myös näitä lapsia pyörii, niin ajattelin, että siinä tehdään asioita myös lasten kanssa." Piukkala ystäviensä kanssa elvytti Yppärin maamiesseuran ja vaihtoi sen sääntöjä ja nimen ja teki siitä Yppä-

Yppärin maa- ja kotitalousnaiset on osa koko Suomen Maa- ja kotitalousnaisia ja Pro Agriaa. Maa- ja kotitalousnaisia jos ajattelee, mieltäisi heidät ehkä vanhemmiksi kuin Piukkala tai Helaakoski. Mitenkäs he näin nuorina päättivät liittyä tähän toimintaan? "Ehkä me olemme henkisiä mummoja", Piukkala naurahtaa. "Maa- ja kotitalousnaisena toimiminen ei katso ikään."

Mitä Yppärin maa- ja kotitalousnaiset käytännössä tekevät? Perusasiana voisi pitää kökkiä, joita pidetään kerran kuussa. "Kokoonnutaan yhteen esimerkiksi jonkun kotiin ja tehdään jotain, kuten vaikkapa kutomapiirikokki. Olemme käyneet onkimassa. Saatamme myös käydä paistamassa makkaraa. Kaikkea sellaista tehdään."

Lisäksi Yppärin maa- ja kotitalousnaiset ovat järjestäneet erilaisia ruokakursseja. Tänä vuonna he järjestivät nuotiruokailukurssin. Jäsenilleen he järjestävät myös pikkujouluretkiä, joskus he käyvät vain syömässä, mutta esimerkiksi viime vuonna he kävivät myös teatterissa. "Ollaan me myös pieniä retkiä järjestetty, niin kuin retki Palosaareen viime vuonna. Sellaista toimintaa, että on mahdollisimman helppo näiden lasten kanssa lähteä."

Yppärin maa- ja kotitalousnaisilla on myös oma blogi osoitteessa <http://ypparinnaiset.blogspot.fi/>. Rahat toimintaan

Outi Piukkala tykkää asua Yppäriässä.

saadaan jäsenmaksujen ja erilaisten arpajaisten kautta. Hallitus kokoontuu vuosittain 4 - 5 kertaa. Hallitukseen kuuluvat Piukkalan lisäksi aiemmin mainittu Jenna Helaakoski ja Päivi Niemelä. Lisäksi mukana ovat **Tuikkalan Johanna, Niemelän Johanna, Rajaniemen Pirjo** ja **Pirkolan Anniina**.

Miten Piukkalalla riittää aika maa- ja kotitalousnaisiin työstä ja lapsilta? "Aika huonosti. Olemme ajatelleet, että pidetään tämä toiminta sellaisena, ettei keneltäkään valu voimat

tähän eikä kukaan väsy."

Liittyäkseen Yppärin maa- ja kotitalousnaisiin ei tarvitse olla maatilalla emäntä, eikä edes nainen, vaikka nimi muuta sanookin. "Kyllä ihan kaikki saavat liittyä. Itse asiassa kaukaisin jäsenemme asuu Helsingissä ja on siellä kirjoilla", Piukkala kertoo.

Joulukuusikätköilyä

Metsänhoitoyhdistys Pyhäjokilaakso on mukana valtakunnallisessa joulukuusigeokätköilyssä. Geokätköilyä mukaillen joulukuusikätköilyssä koordinaatteja seuraten on mahdollista löytää kuusi kotiin joulutunnelmaa luomaan.

Joulukuusi tai -kuuset löytyvät koordinaattien osoittamasta paikasta lauantaiamuna 19.12.

Pyhäjokilaakson kuusen voi löytää Vihannista, Oulaisista, Merijärveltä ja Pyhäjoelta.

Paikalle ensimmäisenä ehtinyt saa pitää yhden kuusen löytöpalkkiona – vaikka ehtisi useamman kuusen kätköpaikalle ensimmäisenä. Punaisella kiutunauhalla koristellun kuusen lisäksi kätköpaikassa on purkki, jossa on lokivihko, johon toivomme kaikkien paikan löytäneiden kirjaavan käyntinsä.

Tällä tempauksella metsänhoitoyhdistykset haluavat toivottaa kaikille hyvää joulua ja rauhaa uutta vuotta 2016.

Tapahtumalla halutaan myös muistuttaa, ettei kuusen hakeminen metsästä kuulu jokamiehen oikeuksiin. Joulukuusen ottamiseen metsästä tarvitaan aina omistajan lupa. Poikkeuksen tekevät nämä kätkökukset.

Kuusikätköjen koordinaatit julkaistaan koko maassa alueittain jaoteltuna lauantaina 19.12. noin klo 8 osoitteessa www.mhy.fi (etusivulla) sekä mukana olevien metsänhoitoyhdistysten sivuilla Ajankoh- taista -valikossa. Sivujen päivittymisessä voi olla viivettä, joten aivan tarkkaa julkaisu- aikaa emme voi luvata. Metsänhoitoyhdistys Pyhäjokilaakson kotisivut sijaitsevat osoitteessa www.mhy.fi/pyhajokilaakso

19.12.2015 ILMESTYY

JOULULEHTI

Muista sukulaisia, ystäviä, läheisiä ja yhteistyökumppaneita edullisella JOULUTERVEHDYKSELLÄ!

Lähetä tervehdyksesi 15.12.2015 klo 17 mennessä kuulumiset@pyhajoki.fi tai 040 359 6166

Hinnat, 2x 50 pmm (sis alv):
yksityiset 20 €, yritykset 35 €

Suuremmat normaalin hinnoittelun mukaan.

*Noista Joulunaikaa
ja
Onnellista Uutta Vuotta!*

Toivoo Elli Esimerkki

Itsenäisyyspäivä Pyhäjoella

Sari Hidénin juhlapuhe Pyhäjoen kunnan itsenäisyysjuhlassa 6. joulukuuta

Kunnioitetut sotiemme veteraanit

Arvoisa juhlayleisö
Hyvät naiset ja herrat
Toivotan hyvää itsenäisyyspäivää teille jokaiselle!

Elämme nykyisin tarinankertojien aikaa. Minullakin on tarina sodasta. Se on oman isoisäni, äitini isän tarina. Samalla se on myös 50 -vuotiaan Sarin, minun tarinani.

Äitini isä **Ilmari Peltonen** kuvasi haavoittumistaan talvisodassa Vuoksen jäällä: ”Se oli valtava tulen leimaus ja paine niin suuri, että oli kuin olisi nuijalla päähän lyöty. Lysin ainakin 15 metriä miinan räjähdyspaikalta ja jäähän syntynyt suuri avanto antoi aiheen pelätä minun hukuneen, kunnes ryhmätoverini minut löysivät, kertoo Ilmari haavoittumisestaan ollessaan korjaamassa hälytysmiinaketta pimeänä talviyönä Vuoksen jäällä.”

Alajärvellä Järviseutu -nimisessä lehdessä ilmestyneessä artikkelissa hän jatkaa: ”Rajussa räjähdyksessä kasvoni muuttivat aivan hakekukseksi ja oikeasta kädestä repesivät kaikki sormet. Oli suoranainen ihme, että säilyin hengissä. Rauhan sairaalassa minua hoidettiin ja aluksi annettiin ymmärtää, että toiseen silmään tulisi vähän näköä, mutta se oli turhaa toiveikuutta. Joskus itsekin näin jotakin valon kajoa ikkunan ääressä, muistelee sotasokea aikoja, jol-

loin oli vaikeaa ymmärtää ikuis-ta pimeyttä.”

Talvisota on ollut minulle todellisuutta ja se on myytti. Se on sankaritarina, jossa hullu pieni Suomi – ja myös isoisäni – lähti puolustamaan vapaut-taan hirmuista Neuvostoliittoa vastaan. Ylivoima oli suunnaton. Se, minkä ei pitänyt olla mahdollista, tuli mahdolliseksi: Suomea ei miehitetty. Siksi, että Suomi oli yhtä.

Sotasokea isoisäni avioitui, ja perheeseen syntyi viisi tytärtä. Yksi tyttäristä oli äitini. Kun olin lapsi, sodasta ei paljoa puhuttu, silti se oli läsnä koko ajan. Miten? Minun tulkintani mukaan suomalaiset – ja isoisäni myös – halusivat itsenäisyyden lisäksi puolustaa sitä, minkä he kokivat itselleen ja läheisilleen arvokkaaksi ja puolustamisen arvoiseksi. Kyse on mielestäni – jo mainitsemani itsenäisyyden lisäksi – hyvinvointiyhteiskunnan tärkeydestä kansalaisille. Sitä ja sen kehittämiseen liittyvää oikeutta päätöksentekoon ollaan ja oltiin valmiita puolustamaan. Isoisänikin vaikutti ja istui kunnanvaltuustossa kaikkiaan neljä kautta ja oli hyvin paljon mukana eri lautakunnissa.

Yksilötasolla kyse voi olla myös arvojen merkityksestä – kullakin oman tilanteen mukaan. Isoisäni äänesti Maalaisliittoa, nykyistä Keskustaa, ja hän vinkkasi minulle aikoinaan erin-

omaisen kohdan Väinö Linnan romaanista. Tällä lainauksella hän halusi havainnollistaa sitä, että kukin lähti sotaan omasta elämäntilanteestaan, eikä lähtöä kyseenalaistettu. **Väinö Linnan** Täällä Pohjantähden alla trilogian kolmannessa osassa kuvataan, kuinka syksyllä 1939 sodan uhatessa armeijaan määrätty reserviläiset ovat varhain aamulla kokoontumassa Pentinkulmalla lähteäkseen sieltä linjautolla ilmoittautumispaikkaan. Ääriavasemmistolaisena tunnettu sekatyömies tuo lähtevälle pojalleen tämän unohtaman eväspaketin ja sanoo: ”Siellä on pari leipää. Sen edestä tappelet sitten.”

Suvaitsevaisuuden peruspilari on vahva itsetunto. Me suomalaiset voimme olla ylpeitä huippuosastamamme, korkeasta koulutustasostamme, kauniista luonnostamme ja vivahteikkaasta suomen kielestämme. Minulle äidinkielenopettajana isänmaa on äidinkieli.

Me voimme ottaa ystävällisesti vastaan tänne tulevia rehellisiä ja ahkeria ihmisiä tätä yhteiskuntaa rakentamaan. Aivan kuten satojatuhansia suomalaisia on otettu vastaan Ruotsissa, Yhdysvalloissa, Kanadassa, Uudessa-Seelannissa tai Australiassa.

Ja erilaisuushan on rikkautta – sananmukaisesti. Norjalainen **Hans Gutzeit** toi tänne puun-

jalostusteollisuutta, venäläinen **Nikolai Sinebrychoff** juoma-teollisuutta, saksalainen **Peter Starckjohann** rautakauppaa, skotlantilainen **James Finlayson** tekstiiliteollisuutta, taiteen ja kulttuurin tuojista puhumattakaan. Suomalaista musiikkielämää ovat rikastuttaneet Maamme-laulun säveltänyt saksalainen **Fredrik Pacius**, unkarilainen **Géza Szilvay** ja venäläiset **Babitzinit** ja **Klimenkot**. Harva muistaa, että marsalkka **Mannerheimilla** oli maahanmuuttajatausta. Hänen esi-isänsä, saksalainen hansakauppias **Henrik Marheim** tuli Ruotsin Gävleen 1600 -luvun puolivälissä ja hänen jälkeläisensä sieltä Suomeen.

Itsenäisyys, kansainvälisyys, isänmaallisuus. Mitä tämä käsitekolmikko tarkoittaa? Ovatko kansainvälisyys ja itsenäisyys toisiinsa nähden ristiriidassa? Eivät ole. Tulevaisuus on monessa asiassa kansainvälinen, ja se on erilainen kuin ennen. Täältä lukiostakin me reissaamme ulkomaille monta kertaa vuodessa. Vaikka olen kansainvälisempi kuin vanhempani ja isovanhempani, tiedän kuitenkin olevani ensisijaisesti suomalainen. Sillä ei suomalaisuus kansainvälistymisessä mihinkään katoa – eikä suomalainen kulttuuri, vaikka monet sitä pelkäävät. Ehkäpä EU ei tasa-

päistäkään eurooppalaisia kulttuureja, kuten ensin pelättiin, vaan päinvastoin: ranskalaiset pysyvät entistä tietoisemmin ranskalaisina, britit britteinä ja suomalaiset suomalaisina.

Entä mitä voidaan sanoa isänmaallisuudesta? Terve isänmaallisuus kuuluu niin itsenäisyyteen kuin kansainvälisyyteenkin. Isänmaallisuuden sisältö pitää nähdä laajempana kuin perinteisenä patriotismina. Sen aineksia ovat myös tietoisuus oman maan historiasta ja kansainvälisestä asemasta, jokapäiväinen työ ja toiminta yhteisön hyväksi, huolenpito ihmisestä, kehityksen tarpeellisuuden tiedostaminen, sellaisen arvojen edistäminen, jotka turvaavat Suomen ja suomalaisuuden tulevaisuutta sekä työn arvostus.

Kaunokirjallisuuden eräs viehätys on siinä, että lukija voi löytää kirjoista symboliikkaa. Väinö Linnan Täällä pohjantähden alla on rikas historiallinen romaani tässä suhteessa.

Romaanissa pappilan torpparin, Koskelan Jussin, suosta raivaamista pelloista kolmannes, nelisen hehtaaria, liitettiin 1900 -luvun alkuvuosina virkataloon sen heikentyneen talouden paikkaamiseksi. Tapaus aiheutti hyvin vaikean, torpparia katkeroittaneen ja pitkäaikaisen jännitteen näi-

den kahden välille. Jatkosodan jälkeen siirtolaisia asutettaessa pello kuitenkin ostettiin vaihtokauppana takaisin.

Kun sitten oli puhe pellon uudesta nimestä, Koskelan vanha emäntä, raivaajan leski, hyväksyi sille vain yhden nimen: ”Se on isän maa. Isä sen teki.”

Tasavallan presidentti myöntää minulle tänään Suomen Valkoisen Ruusun ansioristin. Olin todella yllättynyt ja hyvin vaikuttunut. Luulen, että isoisäni olisi ylpeä tyttärenyttärestään. Etelä-Pohjanmaallahan tunnetusti uskalletaan olla ylpeitä. En olisi saanut kunniamerkkiä ilman Pyhäjoen lukiota tai ilman pyhäjokisia veteraaneja, jotka aikoinaan halusivat jälkikasvulleen paremman koulutuksen: kunnallisen keskikoulun ja myöhemmin sitten lukion.

Esitän kiitokseni ja kunnioitukseni Teille, sotiemme veteraanit ja veteraanien jälkeläiset, jotka rakensitte Isänmaan, uuden Suomen ja annatte meille ja tuleville sukupolville mahdollisuuden näyttää, mitä Suomi on ja mitä Suomi voi maailmalle tarjota.

Tuntuu hyvältä sanoa tänään: ”Hyvää syntymäpäivää Suomi, isänmaa!”

Lapset lauloivat Saaren koulun itsenäisyysjuhlassa.

Kristiina, Annastiina ja Ellinoora Leskinen soittivat upeasti kunnan itsenäisyysjuhlassa.

Ehdotus kansakunnan tilaksi,

Eemeli Anttila lausui kunnan juhlassa oman runonsa.

omistettu Kohdulle ja Istukalle (1917-XXXX)

tietysti olisi helpointa istuttaa silmät takarai-voonsa
ja kuunnella vuorten takaa valuvia
kauneuden sointuja, siis elää
kuin miellyttävässä illuusiassa,

mistä tulossa?
mihin menossa?

minä näen:
aamuisella aukiolla viipyy nekrologien kaiku
ja väkijoukko kuin vodkaturisti
joka kaikesta huolimatta on matkalla jonnekin:
täällä kun on tunne liikkeen jatkuvuudesta
mutta ei niinkään saapumisesta
kalliot ympärillä kylmiä ja kalpeita
suurella todennäköisyydellä saattohoidossa
ja entä ihmiset!
ihmiset täällä
ovat pieniä eivätkä mitenkään tärkeitä
ja kai siksi juuri ihmisiä,
joku mielipuoli kasaa risukkoon muistomerkkiä
vanhukselle (jäkälä peittää nenänpäätä)
vanhuksen nimen muistaminen vaatii
kansallisarkiston tarkkaa läpikäymistä

on kylmä, linnuillakin on kylmä
ja riippulukot kintuissaan:

veikeiden oravien tanssi on vain ajoittaista
puutkin kuin kapinan sijasta
tyytyvät vain ujeltamaan tuulessa
olosuhteet huomioiden olisi mieleöntä paeta:
kaupungeissa ei asu ihmisiä vaan autoja

porvarillisen hämärän noustessa piipuista
kokoontuu kansa kirkkoon ja kuppiloihin
uneksimaan leipälapiosta
kuolaimista
yhteistä on vain irstas hiljaisuus
ja joulupöydän kinkku, tennis ei ole urheilua
suositeltavaa on
sauvakävellä kilpaa itsensä kanssa
taiteenlajeista lyyrisin lienee
kainalokarvojen ajelu kirveellä
kylpyhuoneen hartaudessa
tässä vaiheessa havunneulaset tukkivat viemä-
rin
ja vesi alkaa nousta

mistä tulossa?
mihin menossa?

sanomattakin selvää:
historia ja logiikka eivät ole keskenään sukua.

Eemeli Anttila

PYHÄJOKI

Pyhäjoen kuntaan on tullut vireille Puhuri Oy:n maa-aineslupahakemus kalliokiviaineksen louhintaan ja ottamiseen, sekä ympäristölupahakemus kivenlouhimolle ja siirrettävälle murskaamolle Pyhäjoen Varesnevalle, kiinteistöllä Kivikko, RNo: 625-403-3-74

Asioiden kuulutus ja hakemusasiakirjat ovat nähtävillä 4.12.2015.–11.1.2016 välisen ajan Pyhäjoen kunnantalolla (os. Kuntatie 1, 86100 Pyhäjoki), sekä Raahen kaupungin teknisessä palvelukeskuksessa (os. Ruskatie 1, 92140 Patti-joki). Lisäksi kuulutukset ovat nähtävillä saman ajan kuntien Internet-sivuilla.

Lisätietoja antaa asioita valmisteleva ympäristösihteeri Anu Kiviniitty, puh: 044 4393 633, s-posti: anu.kiviniitty@raahe.fi, (os: Ruskatie 1, 92140 Pattijoki).

Pyhäjoen kunta | Pyhäjoki Municipality
Kuntatie 1, FI-86100 Pyhäjoki, Finland | +358 40 359 6000 | kunta@pyhajoki.fi
www.pyhajoki.fi

Teatterireissu Kokkolaan maanantaina 25.1.2016 klo 14.00 näytökseen

SOLISTINA OLAVI VIRTÄ

Musiikinäytelmä iskelmätaivaan kirkkaimmasta tähdestä

Hinta: 32 € (normaali lippu), 30 € (eläkeläinen ja työtön), 26 € (opiskelija) sekä 15 € kyyti/hlö.
Liput lähetetään ja laskutetaan etukäteen.
Oltava 30 lähtijää, että reissu toteutuu.

Aikataulu: Raahen matkahuolto klo 11.30, Pyhäjoki Sale klo 12.00, paluu heti esityksen jälkeen. Esitys kestää väliajan kanssa 2 tuntia.

Sitovat ilmoittautumiset: Pyhäjoen kulttuuritoimistoon pe 18.12. klo 10

mennessä puh. 040 3596102 (klo 8-15) tai kulttuuri@pyhajoki.fi
Ilmoittautumisen yhteydessä kerro, mikäli olet oikeutettu alennuslippuun.

Järjestää Raahen ja Pyhäjoen kulttuuritoimet

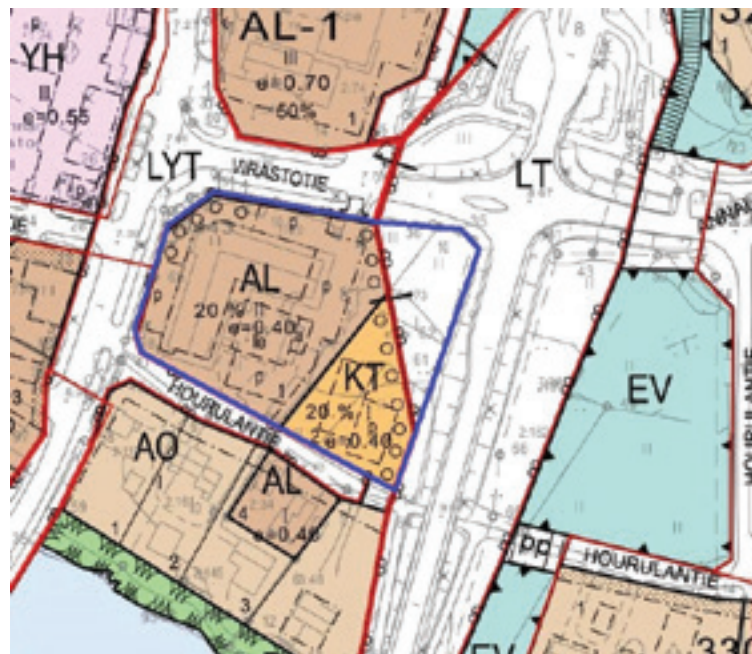
PYHÄJOKI

KUULUTUS

PYHÄJOEN KUNNAN VIRASTOTIEN JA VALTATIE 8 RISTEYS-ALUEEN LIIKEKORTTELIN ASEMAKAAVAN MUUTOS

Pyhäjoen kunta ilmoittaa Virastotien ja valtatie 8 risteysalueen liikekorttelin KT asemakaavan muutoksen käynnistymisestä, jonka ensimmäisenä vaiheena tulee vireille hankkeen osallistumis- ja arviointisuunnitelma (OAS päivämäärällä 7.12.2015). Pyhäjoen kunnanhallitus päätti kaavoitushankkeen käynnistymisestä 7.12.2015 § 498.

Suunnittelualan pinta-ala on n.0,88 ha, suunnittelualan raja-alue näkyy alla olevassa kuvassa.

Virastotien ja valtatie 8 risteysalueen liikekorttelin KT asemakaavan muutoksen OAS pidetään MRL:n 63 §:ssä säädettyllä tavalla nähtävillä 15.12.2015 alkaen koko kaavoitusprosessin ajan Pyhäjoen kunnantalolla ilmoitustaululla ja internetissä osoitteessa www.pyhajoki.fi

Lisätietoja asiasta antaa tekninen johtaja Pirkko Tuuttila puh 040 359 6050.

7.12.2015
Kunnanhallitus

Pyhäjoen kunta | Pyhäjoki Municipality
Kuntatie 1, FI-86100 Pyhäjoki, Finland | +358 40 359 6000 | kunta@pyhajoki.fi
www.pyhajoki.fi

PYHÄJOKI

Pyhäjoen kunta

JULKIPANTUJA PÄÄTÖKSIÄ

Viranomainen
Pyhäjoen ympäristösihteeri

Pyhäjoen ympäristösihteeri on tehnyt seuraavat ympäristölupapäätökset:

Päätös 30.11.2015 § PY – YL24/2015, julkipanopäivä 27.11.2015
Ympäristölupa eläinsuojan toiminnalle Pyhäjoen Pirttikosken kylällä tilalle Mäkelä (625-404-8-25) / MTY Mäkelän tila
Viimeinen muutoksenhakupäivä päätökseen on 30.12.2015

Päätös 4.12.2015 § PY – YL25/2015, julkipanopäivä 3.12.2015
Ympäristölupa kivenlouhimolle ja siirrettävälle kivenmurskaamolle Pyhäjoen Parhalahden kylällä tilalle Parhaniemi (625-403-17-9) / Rudus Oy
Tämä ympäristölupapäätös korvaa voimaan tullessaan samalle toimijalle 25.2.2015 myönnetyn ympäristöluvan.
Viimeinen muutoksenhakupäivä päätökseen on 4.1.2016

Lupapäätökset ja niihin liittyvät asiakirjat ovat nähtävänä 30 päivän ajan mainittuun viimeiseen muutoksenhakupäivään saakka Pyhäjoen kunnantalolla osoitteessa Kuntatie 1, 86100 Pyhäjoki.

Näihin ympäristösihteerin tekemiin ympäristölupapäätöksiin tyytymätön voi hakea muutosta valittamalla siitä Vaasan Hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen antopäivästä. Valituskirjelmä tulee osoittaa hallinto-oikeuteen osoitteella Vaasan Hallinto-oikeus, PL 204, 65101 Vaasa.

Lisätietoja asiaa valmistelleilta ympäristösihteereiltä:

Vesa Ojanperä p. 044 439 3636 ja sähköpostilla vesa.ojanpera@raahe.fi
Jonna Partanen p. 040 130 3810 ja sähköpostilla jonna.partanen@raahe.fi
Anu Kiviniitty p. 044 439 3633 ja sähköpostilla anu.kiviniitty@raahe.fi

Pyhäjoen kunta | Pyhäjoki Municipality
Kuntatie 1, FI-86100 Pyhäjoki, Finland | +358 40 359 6000 | kunta@pyhajoki.fi
www.pyhajoki.fi

Koulujen ruokalista viikolla 51

MA 14.12. Pinaattikeitto, kananmuna, sämpylä, banaani

TI 15.12. Jouluaateria

KE 16.12. Maksalaatikko, perunat, salaatti, puolukat

TO 17.12. Makkarakeitto, leipä, juusto, piparkakku

PE 18.12. Riisipuuro, limppu, leikkele, piparkakku

LA 19.12. Joulupussi

OHJATUT KUNTOSALIVUOROT JATKUU

KESKIVIikkoisin KLO 12-14

TORSTAIN KLO 9.30-11.30

El osallistumismaksua! Paikalla opastamassa Vilja Romppanen

Ohjaaja ei ole paikalla 24.12, 6.1, vk2-3!

KÄSITYÖNÄ VALMISTETUT FROTEEPYYHKEET NIMIKOITUNA!

ESIM. Kylpypyyhe omalla tekstillä 27€

Letko

Vanhatie 44, kellaritila
p. 040 4116794
letkiacloth@gmail.com

Avoimna sopimuksen mukaan!
TERVETULOA KELLARIIN!

Saaren koulun alaluokkien kuusijuhla

KUUSI

keskiviikkona 16.12. klo 18.00 liikuntahallilla

Tervetuloa!

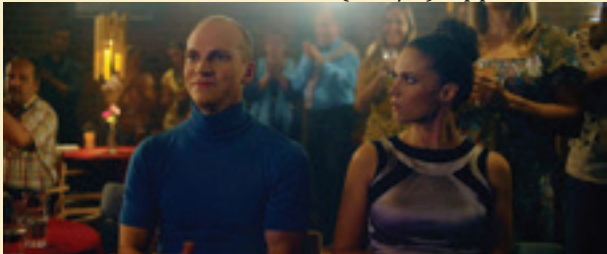
Elokuvia

Pauhasalissa torstaina 7.1.2016

- klo 17.30 **Tenavat (S)**, lippu 6 €

- klo 19.00 **Nuotin vierestä (K12/9)**, lippu 8 €

Tervetuloa

FENNOVOIMA

Hyvää joulua!

Tervetuloa Pyhäjoen-toimiston perinteisille jouluglögeille **keskiviikkona 16.12. kello 9-15.**

Toimistomme on joululomalla 23.12.-31. Palvelemme normaalisti maanantaista perjantaihin kello 9-15 jälleen maanantaista 4.1. alkaen.

Vanhatie 48, 86100 Pyhäjoki
www.fennovoima.fi

Seuraa meitä Facebookissa!

§§ LAKIASIAINTOIMISTO HERTTUAINEN §§

Varatuomari, ekonomi Jorma Herttuainen
Vastaanotto Pyhäjoella erikseen sovittaessa
Vanhatie 44 (Fennovoimaa vastapäätä)
puh. 040 5081 675
jorma.herttuainen@jormaherttuainen.fi

Tunnelmallinen konsertti

Pauhasalissa

LAUANTAINA 19.12.2015
KELLO 17.00

Oona Muurinen ja Harri Haataja esittävät kappaleita Mark Knopflerista Brita Koivuseen. Ennen konserttia kahvitus.

Liput 5€ Tervetuloa!

N K
U A
O H
R A
I V
S E
O L
T I
I L
A

TERVETULOA!

PERJANTAISIN KLO: 19 - 22.30!!

Yläkouluikäisille ja sitä vanhemmille
Nolla promillea - periaatteella!

Tule tapaamaan kavereita, pelaamaan biljardia tai muuten vaan hengailemaan...

4.12. Normi hengailua!
11.12. Pikkujoulut
18.12. Joulutunnelmissa

Terveisin nuokkariohjaajat!

ANTON TŠEHOV^V MUNKKI RIKO SAATSI

LUKION SANA

Kirjallisuuden, kuvataiteen, musiikin ja psykologian opettajat suunnittelivat lukion ykkösten syksyn aloituksen jo keväällä. Aiheeksi valittiin **Tšehov** ja Oulun kaupunginteatterin esitys Musta munkki.

Anton Tšehovin novelli Munkki, **Riko Saatsin** näytelmäkäsikirjoitus Munkista ja itse teatteriesitys antoivat ammennettavaa neljään oppiaineeseen. Aihetta jatkojalostettiin psykologian tunnilla syväluotaamalla roolihenkilöitä; musiikin tunneilla sävellettiin henkilöistä musiikkia ja kuvataiteen tunneilla taiteiltiin henkilöiden sielunmaisemia. Äidin kielen ja kirjallisuuden tunneilla valmistuivat esseeit.

Lukiolla myös juhlistettiin Tšehov-aloitusta, esiteltiin projektiin kuuluvia kuvataiteen töitä ja musiikin tunneilla tehtyjä

sävellyksiä – ja tietysti syötiin mustia munkkeja.

Kutsu elämää, joka on niin kaunis

”Musta munkki, kuten monet muutkin Tšehovin tekstit, kuvaa ihmisten avuttomuutta: riittämättömyyttä, turhautumista, piittaamattomuutta ja tunteita, jotka jäävät vailla vastakaikua. Tšehoville ihminen on läpeensä ristiriitainen: hän haluaa ja ei halua, haaveilee, muttei uskalla, katu tekoja, jotka on tehnyt tai jättänyt tekemättä. Hän etsii elämälleen epätoivoisesti merkitystä. Lahjakkaan ihmisen tapausta tarkastellessaan Tšehovin katse on tarkimmillaan: Elääkseen ihmisen on kyettävä sietämään itseään omine puutteineen ja vajavaisuuksineen.”

Riko Saatsi, ohjaaja

”Mustassa munkissa hieno yhteistyö jatkuu Pyhäjoen lukion kanssa. Opettaja **Sari Hidén** innostui kovasti Tšehovista ja Mustasta munkista ja pyysi näytelmän plarin käyttöönsä. Oppilaat ovat tutustuneet tekstiin ja tulevat esitykseen. Käyntiin sisältyy tutustumiskierros teatterin tiloihin ja keskustelutuokio ohjaajan ja lavastaja-pukusuunnittelijan kanssa. Pyhäjokiset tekevät myös lehdien kokemuksistaan.”

Anna Maria Luonuansuu, teatterisihteeri

”Käsittelimme aihetta entistä monipuolisemmin. Kirjoitimme henkilöanalyysin Freudia ja muuta siihen liittäen ja pyrimme selittämään henkilöiden käyttäytymistä. Kaikki aineet tukivat yllättävän hyvin toisiaan. Kuvataiteen työ auttoi sävellyksen tekemisessä ja sävellyks taas auttoi henkilöanalyysissä.”

Veera Röyttä, opiskelija, Raahelainen 10.10.2015

”Musta munkki ei ole näytelmän perinteinen juonitarina, vaan keskittyy ihmisiin. Tarinassa tiedemies uupuu hulluuden partaalle, mutta on kuitenkin koko ajan iloinen ja onnellinen. Lähipiiri huomaa, että miehellä ei ole ”kaikki kotona”, ja häntä aletaan parantaa. Kaikki alkaa mennäkin pieleen.”

Santeri Puhakka, opiskelija, Raahelainen 10.10.2015

”Esityksen lähtökohtana on ollut antaa Tšehovin hienon tekstin soida ja luoda sen rinnalle kauneutta, jota arjessa on vaikea tavoittaa. Jos Tšehovin ihmiset ovat lopulta yksin, on esitys luotu täysin päinvastaisen eetoksen kautta: yhteisen, jaetun prosessin myötä siten, että esitys on työryhmän jokaisen jäsenen tasavahvan luovan

työn tulos. Prosessi on esitystä rakennettaessa aina keskeinen osa sen sisältöä. Kollektiivinen työskentelytapa on ollut reitti lähestyä Tšehovin asettamia kysymyksiä yksinäisyydestä, kuolemanpelosta ja merkityksellömyyden kokemuksesta.

Riko Saatsi, ohjaaja

Munkki -liitteessä julkaisemme neljä kirjallisuusseettä ja novellin/näytelmäkäsikirjoituksen henkilöistä tehtyjä sielunmaisemia.

Liitteen ovat toimittaneet **Henna Möttönen, Lauri Niemelä, Roni Ohvo ja Veera Röyttä.**

Pyhäjoen lukio 2015
kirjallisuus, kuvataide, musiikki ja psykologia

NEROUDEN JA HULLUUDEN RAJAMAILLA

HENNA MÖTTÖNEN

Millainen on hyvä ja merkityksellinen elämä? Miten sen voi saavuttaa? Mikä on elämän tarkoitus? Olemmeko me vain olemassa ilman sen ihmeellisempää syytä vai onko olemassaolollamme jokin suurempi merkitys?

Miksi tavoittelemisen arvoisen asia tuntuu sen saavuttamisen jälkeen turhalta? Entä miksi me ihmiset olemme niin ristiriitaisia; kadumme tekoja, jotka olemme tehneet tai jättäneet tekemättä ja haaveilemme, muttemme uskalla toteuttaa haaveitamme?

Kaikkia näitä kysymyksiä on pohtinut **Anton Tšehov** (1860 - 1904), venäläinen kirjailija, joka uudisti merkittävästi novelli- ja näytelmäkirjallisuutta. Hänen tuotantonsa sijoittuu tyyliään realismiin ja modernismin välimaastoon. Kerronta on tarkkaa ja objektiivista, kieli yksinkertaista ja kertomukset tiiviitä. Juonikulun sijaan Tšehov keskittyy henkilöhahmojen tunteisiin, mielialoihin ja aavistuksiin. Loppuratkaisu jää yleensä kertomatta tai siihen vain vihjataan. Jotakin hänen taidoistaan kertoo se, että hänen novellinsa ovat nykypäivänäkin ajankohtaisia ja ne ovat saaneet klassikon aseman. Yksi hänen tunnettuja novellejaan on vuonna 1894 ilmestynyt Musta munkki.

Musta munkki kertoo työn uuvuttamasta, alkoholisoituneesta tiedemies Andrei Vasilitš Kovrinista. Hän matkustaa hermolomalle Tanja Pesotskajalle ja Jegor Semjonyts Pesotskille, joiden luona hän asui lapsena vanhempiensa kuoltua. Pesotskeilla on upea puutarha, joka herättää Kovrinissa huumaannuttavia muistoja. Pian Pesotskeille saapumisen jälkeen Kovrin alkaa nähdä näkyjä, joissa esiintyy musta munkki. Munkki kertoo Kovrinin olevan ”Jumalan valittu”, suuri ihminen, jolla on merkittävä tehtävä. Eräänä päivänä Pesotski pyytää Kovrinia menemään naimisiin Tanjan kanssa, jotta puutarha säilyisi Pesotskin kuoltua eikä joutuisi vieraiden käsiin. Kovrin tottelee ja pian vieteään häitä. Samoihin aikoihin musta munkki saa Kovrinin yhä enemmän ja enemmän pauloihinsa. Lopulta Tanja ja Pesotski huomaavat Kovrinin tulleen hulluksi ja lähettävät hänet hoitoon. ”Parannuttua-

an” Kovrin palaa takaisin. Pian hän kuitenkin lähtee taas pois, jättää Tanjan ja ottaa uuden vaimon, Varvara Nikolajevnan. Novellin lopussa Kovrin tapaa jälleen munkin, joka moittii häntä siitä, ettei hän uskonut munkkia. Kovrinin suusta alkaa vuotaa verta. Hän kuolee onnellisena munkin kuiskaillessa hänen olevan Jumalan valittu, jonka ruumis ei vain kestänyt nerouden painetta.

Ohjaaja **Riko Saatsi** kiinnostui Mustan munkin käsittelemistä teemoista ja muokasi novellin näytelmäksi, jota Oulun kaupunginteatteri esittää parhaillaan. Näytelmä perustuu Tšehovin novelliin, mutta Saatsi tiimeineen on muokannut tekstiä paljon matkan varrella. ”Tšehovin tekstiä kunnioitetaan, mutta olemme halunneet jättää tilaa sen hienoudelle, joten paljon ”turhaa” ainesta on poistettu”, Saatsi kertoo. Yksi suuria käsikirjoitukseen liittyviä päätöksiä on kertojan sisällyttäminen tarinaan: ”Se oli ensimmäisiä asioita, jotka halusin mukaan. Kertojan ansiosta kaikki katsojat ovat samalla viivalla ja näyttämöltä lähdetään kertomaan tarinaa.”

Mustan munkin käsittelemät teemat ovat Saatsille tällä hetkellä henkilökohtaisesti tärkeitä, mikä vaikutti hänen päätökseensä valita juuri kyseinen novelli näytelmänsä pohjatekstiksi.

”Teemat avautuvat myös siihen todellisuuteen, jossa me tällä hetkellä elämme. Tšehov tarkastelee lahjakkaan ihmisen kautta ihmisen avuttomuuden ja piittaamattomuuden tunteita sekä epätoivoista elämän tarkoituksen etsimistä. Traagisinta Kovrinissa on se, että hän saa yhteiskunnallista asemaa, rakkautta ja kirjojaan julkaistuiksi, mutta kun ne asiat tapahtuvat, ne osoittautuvat tyhjiksi. Yhä uudelleen herää kysymys: miksi tavoittelemisen arvoisen asia tuntuu saavuttamisen jälkeen turhalta? Musta munkki on häkellyttävän hieno, sillä Tšehov pystyy lukemaan ihmistä syvyyssuuntaan ja mitä enemmän tekstiin perehtyy, sitä enemmän siitä aukeaa asioita”, Saatsi valottaa valintansa taustoja.

Saatsi aloitti käsikirjoituksen tekemisen lukemal-

la novellin ja perehtymällä Mustaan munkkiin. Hän kirjoitti ylös asioita, tunnelmia ja hetkiä, joita hän ajatteli novellia lukiessa. Novellin käsittelemiä teemoja ja kysymyksiä hän pohti omasta näkökulmastaan ja kirjasi ylös niistä syntyneitä ajatuksia. Lopulta hänellä oli monta erilaista versiota eri näkökulmista katsottuna. Seuraavana vuorossa oli näyttelijöiden valinta. Päärooliin, Kovrinin esittäjäksi valittiin **Aaro Wichman**. Hän on niin sanottu vieraileva tähti eikä kuulu Oulun kaupunginteatterin vakionäyttelijöihin. Tanjan rooliin valittiin **Anne Syysmaa**, Pesotskin ja munkin rooleissa nähdään **Pentti Korhonen** ja **Mikko Leskelä**. ”Työryhmän rakentamisessa tärkeää on näyttelijöiden välinen energiadynamiikka. Lähdemme liikkeelle siitä, että kerromme näyttämöllä kertomisen arvoisen tarinan. Näytelmä syntyy tietyistä ihmisistä ja se on juuri sellainen, kuin siitä tämän ryhmän kanssa pitikin tulla”, kertoo Saatsi.

Kaiken kaikkiaan koko projekti pohjatekstin valinnasta ensi-iltaan on kestänyt puolitista vuotta. Ensimmäiset puoli vuotta Saatsi työskenteli yksin. Vuosi sitten mukaan tuli puvustaja-lavastaja **Kaisu Koponen**, ja muun työryhmän kanssa töitä on tehty toukokuussa kolme viikkoa sekä elokuun alusta ensi-iltaan asti. Pitkä harjoitusaika on tuonut mahdollisuuden tehdä töitä näyttämöllä niin, että jokainen on ollut omalla työpanoksellaan tasavahvasti mukana rakentamassa esitystä. Saatsi mainitsee sen olleen parasta koko projektissa: ”Näytelmän tekemisessä vaaditaan paljon luottamusta toisiin ihmisiin sekä kärsivällisyyttä, sitoutumista, intohimoa ja kykyä kuvitella mahdolltomia.”

Saatsin aisapari Kaisu Koponen vastaa näytelmän lavastuksesta ja puvustuksesta. Hän aloitti työnsä lukemalla ensin novellin ja sitten Saatsin ensimmäisiä versioita käsikirjoituksesta. Niiden herättämien mielikuvien pohjalta hän alkoi suunnitella pukuja ja lavasteita. ”On visuaalisesti tärkeää, että puvut, tila ja lavastus vastaavat toisilleen ja puhuvat samaa kieltä. Ensivaikutelma näytelmästä oli hyvin

epookkinen, mutta pyrin rikkomaan ihmisten ennakoajatuksia. Tärkeintä meile ei ole ollut näyttelijöiden ulkonäkö tai se, sopivatko he iältään juuri kyseiseen rooliin, vaan heidän eläytymisensä henkilöhahmonsa tarinaan”, Koponen kertoo. Hän ja Saatsi ovat tehneet lopulliset päätökset asujen suhteen, mutta myös näyttelijöiden toiveet ja ehdotukset on otettu huomioon. ”Näyttelijöille on tärkeää se, miltä vaate tuntuu päällä, jotta voi eläytyä paremmin.” Esimerkiksi Kovrinin tiukka frakki auttoi heti Wichmania eläytymään paremmin rooliinsa hieman vinksahaneena tiedemiehenä.

Sekä Saatsin että Koposen mielestä on mukavaa lukea rakenteellista ja asiallista kritiikkiä. ”Kritiikki on keskeinen tiedotuskanava ihmisille ja sillä on vaikutusta yleisöön. Jos esitys saa hyvät arvostelut, sitä tulee katsomaan entistä useampi ihminen”, Koponen lisää. Ennen ensi-iltaa on järjestetty koenäytöksiä, joiden jälkeen koeyleisö on kertonut mielipiteitään esityksestä. Nämä ovat olleet suureksi avuksi työtiimille. Mustan munkin ennakkonäytös oli syyskuun 10. päivänä. Varsinainen ensi-ilta oli päivää myöhemmin. Saatsi kertoo ennakkonäytöksen jännittäneen sekä häntä että näyttelijöitä: ”Onhan se jännittävää, kun on tehty pitkään töitä samaa työryhmän kanssa ja yhtäkkiä tulee ihmisiä katsomaan sitä, mitä on saatu aikaa. Onhan se ohjaajalle tosin hyvin toisenlaista kuin näyttelijöille.” Tulevaisuudessa Koponen jatkaa töitään freelancerina Helsingin ja Joensuun kaupunginteatterien projekteissa, ja Saatsi palaa heti ensi-illan jälkeen ohjaajatyön lehtoriksi Teatterikorkeakouluun. Molemmat odottavat innolla tulevia haasteita ja projekteja.

Teatteriesitys Mustasta munkista on erittäin kiehtova ja ajatuksia herättävä. Sitä esitetään Oulun kaupunginteatterin pienellä näyttämöllä, jonka katsomo on sopivan pieni ja intiimi; lavan tapahtumat tulevat lähelle, ja ne näkee hyvin. Lavastus on vähäeleinen ja yksinkertainen. Puutarha on värikkäiden ja kukoistavien puiden sijaan kasa harmaata metallia ja siitä riippuvia valkoisia

palloja. Lavalla ei ole katosta laskettavan puutarhan lisäksi muuta kiinteää rekvisiittaa, vaan näyttelijät hakevat ne tarvittaessa lavan reunoilta. Puvustus on onnistunut hyvin. Kovrin on puettu tiukkaan frakkiin, joka tekee hänestä vielä hullumman oloisen. Tanjan vaatteet kuvaavat hyvin hänen luonnettaan; minishortsit ja värikäs t-paita ovat hieman lapselliset. Pesotskilla on puutarhurin vaatteet koko näytelmän ajan, mikä viestii siitä, että puutarha on hänelle kaikki kaikessa. Erityisen kekeiliästä on se, miten Kovrin ja munkki alkavat pukeutua samanlaisiin vaatteisiin - aivan kuin heistä tulisi yksi ja sama henkilö. Mitä enemmän Kovrin tapaa munkkia, sitä mustemmaksi hän muuttuu; aivan kuin munkki jättäisi osan itsestään Kovriniin. Pesotskin ja Tanjan huomattua Kovrinin tulleen hulluksi, koetaan yksi näytelmän vaikeimmista kohtauksista. Tanja ja Pesotski alkavat pestä mustaa maalia pois Kovrinista, eli he pesevät hänestä pois munkin ja hulluuden ja parantavat hänet. Lopuksi he pukevat Kovrinin uusiin vaatteisiin. Pianisti **Henna Lingon** kaunis soitto soljuu läpi kohtauksen ja koko näytelmän. Häneltä kuullaan Philip Glassin kappaleet Metamorphosis 1 ja 2, Opening, Mad rush sekä Etydit nro 2 ja nro 9.

Parannuttuaan Kovrin on kuitenkin onneton. Hän koee olevansa tavallinen, mitä ihminen.

”Menetin järkeni, sairastin suuruudenhulluutta, mutta silti olin iloinen, reipas ja jopa onnellinen, olin kiinnostava ja erikoinen. Nyt olen muuttunut järkevemmäksi ja lihavamaksi, mutta olen samanlainen kuin kaikki muutkin: olen keskinkertaisuus, minun on ikävä elää... Voi miten julmasti te olette menetelleet kanssani! Minulla oli harha-aistimuksia, mutta ketä se häiritsi? Minä kysyn: ketä se häiritsi!?” Kovrin paljastaa Tanjalle menneensä naimisiin tämän kanssa vain Pesotskin pyynnöstä. Tanja suuttuu ja tuhoaa puutarhan. Puutarha on tavallaan yhteydessä Kovrinin mieleen; silloin kun hän on hullu, puutarhakin kukoistaa, mutta hänen parannuttuaan se tuhoutuu.

Kovrin lähtee pois ja ottaa

uuden vaimon. Ulkomailla ollessaan hän lukee Tanjalta saamansa kirjeen. Tanja kertoo isänsä kuolleen ja syyttää siitä Kovrinia: ”Isä kuoli juuri äsken. Siitä olen kiitollisuudenvelassa sinulle, sinä tapoit hänet. Puutarhamme on hukassa, siellä isännöivät jo vieraat, toisin sanoen, käy juuri niin kuin onneton isäni pelkäsi. Siitäkin olen kiitollisuudenvelassa sinulle. Vihaan sinua kaikesta sydämestäni ja toivon, että tuho perisi sinut mahdollisimman pian.” Tarkoittaako tämä sitä, että Tanja on helpottunut isänsä kuoltua? Nyt hänen ei tarvitsisi hoitaa puutarhaa, vaan voisi tehdä, mitä ikinä haluaa. Kun Kovrin lukee kirjeen loppuun, munkki saapuu. Hän moittii Kovrinia siitä, miten tämä ei usko häntä. ”Jos olisit uskonut, että olet nero, sinun ei olisi tarvinnut viettää näitä kahta vuotta niin murheellisesti ja ikävästi. -- Kutsu Tanjaa, kutsu isoa puutarhaa ja sen upeita kukkia, kutsu puistoa, mäntyjä pörröisine juurineen, ruispeltoa, omaa ihmeellistä tiedettäsi, omaa nuoruuttasi, rohkeuttasi, iloa. -- Kutsu elämää, joka on niin kaunis.” Näytelmä loppuu näihin munkin repliikkeihin. Toisin kuin novellissa, Kovrin ei kuitenkaan kuole, vaan jää elämään onnettomana ja lohduttomana, kaihuvan Tanjaa ja puutarhaa.

MILLAINEN ON HYVÄ JA MERKITYKSELLINEN ELÄMÄ? MITEN SEN VOI SAAVUTTA? MIKÄ ON ELÄMÄN TARKOITUS? OLEMMEKO ME VAIN OLEMASSA ILMAN SEN IHMEELLISEMPÄÄ SYYTÄ VAI ONKO OLEMASSAOLOLLAMME JOKIN SUUREMPI MERKITYS?

Mutta onko Kovrin oikeasti hullu? Vai onko munkki sitenkin oikeassa sen suhteen, että Kovrin on ”Jumalan valittu”, jolla on merkittävä tehtävä ihmiskunnassa? Omasta mielestäni hän on hullu ja näkee harhoja, koska on niin uupunut ja sekaisin työstään. Hän haluaa epätoivoisesti saavuttaa jotain suurta ja merkittävää, joten hän keksii itselleen oman harhakuvan. Tšehovin sanoin: ”Man is what he believes.”

KOVRIN

Severi Jalonen

Kuvasin Kovrinia työlläni, Kovrinia kuvaa tummanpunainen puoli. Raju käsi kuvaa Korvinin kovaa työtä ja uhrautumista, koska Kovrin tekee niin paljon töitä. Tupakka kädessä kuvaa hänen polttoaan. Punainen väri kuvaa hänen rakkauttaan Tanjaan. Tumman punaisuus kuvaa hänen yksinäisyytään loppujen lopuksi. Pumpuli kuvaa hänen ajatuksiaan.

KUVA: KATI LEINONEN

KOVRIN

Ellinoora Leskinen

Kuvaamataidon työni toinen puoli kuvaa Anton Tšehovin Musta munkki -näytelmän Andrei Vasiljitš Kovrinia. Kuihtunut, lehdetön puu kuvastaa Kovrinin yksinäisyyttä ja onnettomuutta. Hänen elämänsä on hohdotonta ja yksinkertaista, eikä hän löydä arjesta positiivisia ja virkistäviä asioita. Värikkäät yksityiskohdat puun oksien lomassa kuvaavat Kovrinin levottomuutta ja mielen järkkymistä. Pohjana toimiva hiekka on materiaalina käsistä pois valuvaa. Tämä kuvastaa sitä, että Kovrin ei saa otetta elämästään. Kovrinin masentuneisuus heijastuu työssä kivien kautta.

KOVRIN

Teijo Impola

Kuvaamataidon työni kuvaa Kovrinia. Metallilanka kuvaa hänen mielentilansa sekavuutta, koska välillä hän on iloinen ja välillä surullinen. Tupakka ja viinapullo kertovat hänen päihteiden käytöstään. Aave taustalla symboloi Kovrinin näkemää munkkia. Musta väri kuvaa hänen elämänsä synkkyyttä.

KOVRIN

Henna Heinula

Työn alaosassa olen kuvannut Anton Tšehovin Musta munkki -näytelmän päähenkilöä Kovrinia. Työn pohjassa on monenvärisiä maaleja ja rutattua foliota. Monenväriset maalit ovat Kovrinin viisaus ja hulluus yhteen sekoitettuina. Rutattu folio taas kertoo Kovrinin pelosta keskinkertaisuutta kohtaan. Rikkinäinen pullo kuvastaa Kovrinin alkoholistista puolta, ja työn keskellä sijaitsevat peilit Kovrinin pelkoa itseään kohtaan.

KOVRIN

Pyry Viirret

Vasen puoli työstäni kuvaa Kovrinia. Sydän ja hymiö kertovat onnesta ja rakkaudesta, lasinsirut puolestaan pirstoutuneesta järjestä. Veritahrat kuvastavat kärsimystä ja tuskaa, ja viikatemies kuolemaa.

ONKO HULLUUS NEROUTTA HULLUMPAA?

ERJA SAUKKO

Astuessani katsomoon hämmästyin suuresti. Missä on suuri, hieno teatterilava sähköyvän kirkkaine valoineen? On vain lattia ja lattialla muovi, jonka reunoilla erilaisia tavaroita hienoissa pinoissa. Katosta roikkuu jonkinlainen metallihököty, joka esittää puuta. Voiko tällainen olla hieno näytelmä? Esityksen aikana huomaan kuitenkin, että kyllä voi. Näyttämö on silti mielestäni hieman kolkon näköinen ja häiritsee hieman keskittymistä näytelmään. Näytelmä on hienosti ja taidokkaasti rakennettu. Pienellä näyttämöllä henkilöt tulevat hienolla tavalla lähelle, välillä jopa katsomoon istumaan. Teatteriesitykseen pystyy eläytymään kokonaisvaltaisesti.

Se, että on lukenut ennalta sekä alkuperäisen novellin että käsikirjoituksen, tekee näytelmästä hieman yllätyksettömän. On hieman kyllästyttävää, kun tietää, mitä seuraavaksi tulee tapahtumaan. Kuitenkin näytelmästä on tehty modernisoitu ja hauskalla tavalla erikoinen. Se ikään kuin soljuu eteenpäin. Näyttelijät toimivat samalla sekä näytelmän henkilöinä että kertojina. Tämä on erittäin toimiva ratkaisu; esitystä on mielenkiintoinen seurata.

Musta munkki on **Anton Tšehovin** vuonna 1894 kirjoittama novelli, joka kertoo tiedemies Andrei Vasiljitš Kovrinin, hänen kasvatti-isänsä Pesotskin ja tämän tyttären Tanjan elämästä. Novellin tapahtumat sijoittuvat 1800-luvun lopulta 1900-luvun alkuun, ja tapahtumapaikka on Venäjän Bori-sovkassa, Pesotskien mailla. Novelli alkaa sillä, kun Kovrin huomaa itsensä väsyneeksi ja masentuneeksi. Hän kertoo asiasta ystävälleen lääkärille, tämä suosittelee häntä menemään kesäksi maalle, jossa voisi rentoutua. Kovrin lähteeikin kasvatti-isänsä Pesotskin ja tämän tyttären Tanjan luokse, jotka omistavat suuren puutarhan.

Vaikka Kovrin on alkuperäisessäkin tekstissä tärkeä henkilö, hän tulee teatteriesityksessä vielä enemmän esille. Hän on näytelmän keskeisin henkilö, hänelle tapahtuu eniten ja hän tekee näytelmässä ratkaisevat valinnat, jotka vievät tarinaa eteenpäin. Juuri Kovrin näkee Mustan munkin. Näytelmässä liikutaan eniten Kovrinin ajatuksissa ja mietteissä. Hän on näytelmän alussa todella iloinen ja kaikessa hyvää tarkoittava ja tavoitteleva henkilö. Kovrin on todella iloinen saadessaan olla itselleen tärkeiden ihmisten ja tekemisten parissa. Hän on menettänyt vanhempansa pienenä ja kokee Pesotskien nyt rakastavan häntä kuin omaa perheenjäsentä.

Riko Saatsi on käsikirjoitta-

nut ja ohjannut Anton Tšehovin novelliin pohjautuvan näytelmän Musta munkki. Käsikirjoituksen ja näytelmän teossa on menty melko pitkälti alkuperäisen novellin mukaan, esimerkiksi henkilöiden repliikit ovat suoraan novellista. Saatsi kertoo, että näytelmää kirjoittaessa haluttiin kunnioittaa Tšehovin tekstiä, mutta näyttämölle tehty teksti kuitenkin poikkeaa alkuperäisestä.

Kun Saatsi luki Tšehovin tuotantoa, hän kiinnostui kirjailijan tavasta tarkastella ihmistä. Hän kuvailee, että Tšehov osaa lukea ihmistä syvällisesti hyvin poikkeuksellisella tavalla. Riko Saatsi huomasi, että kun Tšehovin tekstejä on työstänyt kauemmin, sieltä aukeaa paljon sellaisia asioita, joita ei ensimmäisellä lukukerralla havaitse.

Ohjaaja Riko Saatsi on valinnut Mustan munkin, koska se käsittelee hänelle itselleen tällä hetkellä tärkeitä aiheita ja teemoja. Hänen mielestään näytelmässä on kyse ihmisten riittämättömyydestä, avuttomuudesta ja tunteista, jotka jäävät vaille vastakaikua. Siinä jokainen henkilö ikään kuin etsii omalle elämälleen merkitystä ja sisältöä. Anton Tšehovin novelli tarjosi hänelle materiaalia ja eräänlaisen alustan näytelmän rakentamiselle.

Näytelmän alussa tunnelma on iloinen. Pesotski ja Tanja ovat odottaneet innolla Kovrinia luokseen, ja Kovrinista on mukava päästä lapsuutensa tuttuun ympäristöön. He ihailivat Kovrinia, koska tämä on menestynyt ja oppinut mies. Tanja on hieman huolissaan, koska pelkää, että Kovrinista on tullut niin hieno herra, että hän on vieraantunut heistä. Tanja ja Pesotski ovat molemmat äkkipikaisia ja suuttuvat helposti toisilleen. Tanja on toisaalta vielä nuori ja monessa asiassa lapsellinen, mutta toisaalta jo kiivasluontoinen ja samaan aikaan herkkä aikuinen nainen. Pesotskille puutarha on tärkeintä elämässä. Hän rakastaa totta kai myös tytärtään ja kasvattipoikaansa Kovrinia, mutta puutarha tuntuu olevan hänen suurin huolenaiheensa. Se on monesti myös Tanjan ja Pesotskin riitelyn aihe; Tanja kokee jäävänsä puutarhan varjoon. Pesotskia huolettaa kovasti, mitä hänen puutarhalleen käy, kun hänestä aika jättää. Hän jopa toivoo, että Tanja ja Kovrin rupeaisivat seurustelemaan: Pesotski luottaa Kovriniin ja ajattelee, että nämä pitäisivät yhdessä huolta puutarhasta. Jos heille syntyisi poika, hänestä tulisi puutarhuri. Kuitenkin kun Pesotski saa kuulla, että Kovrin ja Tanja aikovat mennä naimisiin, hän tulee surulliseksi, koska pelkää jäävänsä yksin.

Kun Musta munkki ilmestyy ensimmäisen kerran Kovrinil-

le, tämä on peloissaan, mutta myöhemmin hän alkaa pitää tätä arvokkaana ja tärkeänä asiana. Hän pohtii koko ajan, onko hän hullu, kun näkee tuollaisen munkin aina ilmestyvän tyhjästä, mutta ajattelee samalla olevansa etuoikeutettu ja viisas saadessaan tavata tämän. Kovrin ei kunnolla tajua, että Musta munkki on hänen mielikuvituksen tuotetta. Kovrin pohtii, onko se oikeasti olemassa vai vain hänen päänsä sisällä.

Novellia lukiessani en edes ajattele Kovrinin olevan hullu, koska hän näkee Mustan munkin. Tämä vain on novellin yksi henkilöhahmo, jonka kanssa Kovrin on tekemisissä. Näytelmässä Kovrinin hulluus on kuitenkin tuotu paljon selkeämmin ja räikeämmin esille. Mustan munkin ja Kovrinin naurukohtaukset ja muutenkin erikoinen käytös viestivät selvästi Kovrinin sekavuudesta. Musta munkki kuvataan todella salaperäisenä, viisaana neuvonantajana, joka ylistää Kovrinia ja tämän nerokkuutta. Oletan, että muutkin alkavat nähdä munkin ja tämä jakaisi heille viisaita neuvoja, mutta näin ei käy. Näytelmässä tiedän jo, mitä tapahtuu.

Siihen aikaan Kovrin on onnellinen, hänellä on perhe, romanssi Tanjan kanssa, työnsä kirjoittamisen parissa sekä jutteluhetket munkin kanssa. Hän jopa ihmettelee Munkille, onko normaalia, että hän on koko ajan onnellinen ja iloinen. Mutta vaikka Kovrinilla on kaikkea mahdollista, hän tavoittelee koko ajan jotain uutta ja ihmeellistä, hän kaipaa vielä suurempia tunteita ja kokemuksia.

Saatsi kuvailee näytelmän keskushenkilön Kovrinin isoimmaksi ongelmaksi sitä, että vaikka hän menestyy ja saa rakkautta, hän haaveilee koko ajan suuremmista asioista ja kuitenkin saavutettuaan haluamansa, ei saakaan niistä tyydytystä. Hänen kysymyksensä on, miksi kaikki se, mitä tekee, tuntuu mitättömältä. Kaikki asiat, joita Kovrin tavoittelee, menettävätkin merkityksensä sen jälkeen, kun ne on saavuttanut. Riko Saatsin mielestä Musta munkki tiivistää yhden tärkeän elämänohjeen, ihmisen on hyväksyttävä itsensä omine puutteineen ja vikoineen, jotta voi elää ja nähdä itsensä osana maailmaa. Saatsin mukaan ihminen on Tšehoville todella ristiriitainen olento, hän samaan aikaan haluaa ja ei halua, haaveilee, mutta ei uskalla sekä katuu tekoja, joita on tehnyt ja tekoja, jotka on jättänyt tekemättä.

Kun Tanja ja Kovrin sitten menevät naimisiin ja asuvat samassa asunnossa, Tanja herää yöllä ja huomaa Kovrinin juttelevan tyhjälle nojatuolille. Tanja ja Pesotski ovat jo pitkään olleet huolissaan Kovrinin terveydes-

tä ja saavat nyt varmuuden. Tällöin he vievät hänet hoitoon, sitten he alkavat hoitaa tätä kotona. Kovrinista tulee keskinertainen, hän ei ole enää nero eikä näe munkkia. Tämä on suuri käännekohta. Ennen niin sydämellinen ja kaikille ystävällinen Kovrin muuttuu vihaiseksi ja menettää neroutensa mukana mielenkiinnon elämään. Hän katkeroituu tästä syvästi Tanjalle ja Pesotskille ja alkaa syyttää ja halveksia heitä. Tämä ajaa Pesotskin lopulta kuolemaan, Kovrinin halveksunta haurastuttaa häntä. Kovrin ja Tanja eroavat, Tanja syyttää häntä isänsä kuolemasta, Kovrin alkaa elää toisen naisen kanssa.

Saatsi on työskennellyt Mustan munkki -näytelmän parissa puolitoista vuotta. Käsikirjoituksen tekeminen alkoi sillä, että hän luki Mustan munkin sekä muita Anton Tšehovin tekstejä, käveli paljon ja kirjasi ylös tunnelmia. Täytyi myös miettiä, millainen näyttämö esityksessä olisi. Puvustaja-lavastaja **Kaisu Koponen** tuli projektiin mukaan vuosi sitten. Koko muun työryhmän kanssa munkkia työstettiin keväällä kolme viikkoa ja nyt syksyllä elokuun alusta asti. Ohjaaja kertookin, että projektin paras puoli on ollut, kun jokainen työryhmän jäsen on ollut mukana luomassa näytelmää, ja näyttämöllä on tehty töitä aidosti ryhmänä.

Näyttelijät valittiin miettimällä ryhmän keskinäistä energiaa ja työskentelyä yhdessä. Tärkeintä oli saada kokoon kiinnostava porukka, jolla näytelmän tarina pystytään esittämään halutulla tavalla. Se, ovatko näyttelijät tai henkilöhahmot ulkoisesti juuri sellaisia kuin novellissa sanottiin, on sivuseikka, Riko Saatsi sanoo.

Näytelmässä on yhteensä neljä kertojaa; näyttelijät ovat

sekä kertojia että näytelmän henkilöitä. Ohjaaja kertoo, että hän hakee tällä yhteyttä näyttelijöiden ja katsojien välille. Siinä ihmiset ovat samalla viivalla, ja tarinaa lähdetään kertomaan näyttämöltä käsin. Kertojilla pyritään rakentamaan näytelmään erilaisia kerroksia. Näytelmässä mennään välillä syvälle draamallisiin tilanteisiin ja palataan sieltä takaisin kertomiseen.

Puvustaja-lavastaja Kaisu Koponen kertoo, että merkittävimmät asiat lavasteiden teos- sa ovat, mitä tehdään ja kenen kanssa, miten sitä tehdään, sekä se, millainen teatteri ja sen näyttämö on, iso vai pieni. Tärkeää on myös se, millainen näyttämötekniikka on käytössä. Mustassa munkissa käsikirjoittaja ja lavastaja laittoivat projektin alkuun, mutta sitten koko porukka jatkoi suunnittelua yhdessä. Koponen on aloittanut henkilöiden asujen suunnittelun lukemalla alkuperäisen novellin sekä käsikirjoittajan ensimmäisiä versioita näyttämösovituksesta. Hän tarttui kiinni ensimmäisiin mielikui- viin, joita tekstit herättivät ja alkoi jalostaa niitä. ”Vaikka alku- peräiset henkilöt ovat peräisin 1800-luvulta, pyrin rikkomaan kaikki ennakoajatukset ja muovaamaan hahmoja sen pohjalta, mitä tunteita ne minussa herättävät”, Koponen kertoo.

Musiikilla on todella suuri merkitys teatteriesityksessä. Pianomusiikki, jota taustalla soitetaan koko esityksen ajan, on toisaalta rauhoittavaa, mutta tuo siihen myös dramatiikkaa. Kaikilla näyttelijöillä on erittäin selkeä, kuuluva, dramaattinen ja jopa vähän pelottava ääni. Esitykseen on tuotu hienosti erilaisia elementtejä elävöittämään kerrontaa. Näyttämön lattialla oleva muovi ja katosta roikkuva puu kuvastavat puu-

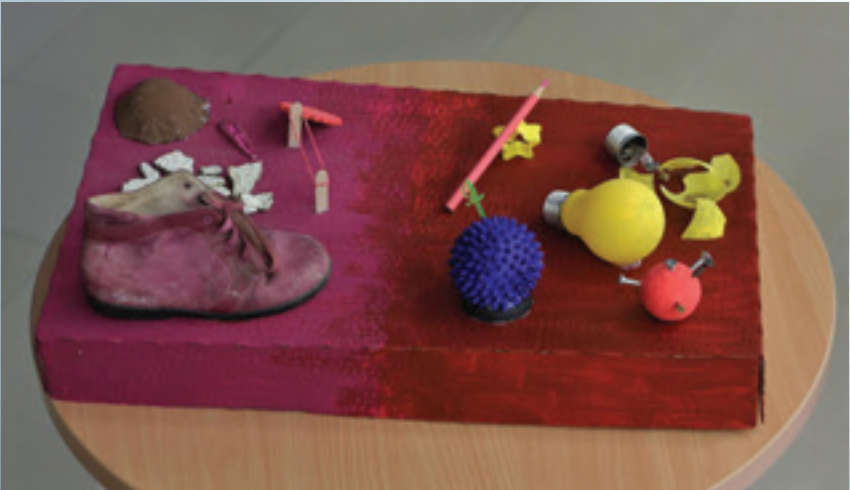
tarhaa, jossa asiat yleisimmin tapahtuvat. Puutarha on koko näytelmän keskus ja se näkyy selkeästi. Näytelmässä näkyy myös, kuinka Tanja tuhoaa koko puutarhan näytelmän lopussa. Puussa roikkuvat omenat ja niiden maalaaminen kertovat ajan kulumisesta. Muste, jolla Munkki maalaa Kovrinin kasvoja ja päätä, sekä se, että Kovri-

NOVELLI JA KÄSIKIRJOITUS JÄTTÄVÄT JÄLKEENSÄ PALJON KYSYMYKSIÄ, VAIKKA MONET NOVELLIN KYSYMYKSISTÄ SELKIYTYVÄT TEATTERIESITYKSEN AIKANA. KUKA HENKILÖISTÄ ON HULLU? KUKA VOI MÄÄRITTÄÄ TOISEN HULLUUDEN?

nin ja Mustan munkin vaatteet vaihtuvat keskenään esityksen aikana, ovat myös vahvoja viestejä. Ne symboloivat sitä, kuinka Kovrinista ja Munkista ”tulee yhtä”, Kovrin siis tulee yhä hullummaksi ja uskoo täysin Mustan munkin olemassaoloon.

Novelli ja käsikirjoitus jättävät jälkeensä paljon kysymyksiä, vaikka monet novellin kysymyksistä selkiytyvät teatteriesityksen aikana. Kuka henkilöistä on hullu? Kuka voi määrittää toisen hulluuden?

Tuhoavatko Tanja ja Pesotski Kovrinin luovuuden ja erikoisuuden määräämällä tämän hoitoon? Tuhoako Kovrin puolestaan Pesotskin ja tätä kautta Tanjan katkeruudellaan ja halveksunnallaan? Ja tuhoavatko Tanja ja Pesotski näin ollen itse itsensä?

KOVRIN

Erja Saukko
Teoksessani Musta munkki -näytelmän henkilöä Kovrinia on kuvattu sekä hänen omastaan että muiden henkilöiden näkökulmasta. Työssäni on kaksi hehkulamppua: toinen on ehjä ja loistava, mikä kuvaa Kovrinin nerokkuutta, toinen lamppu taas on rikkiäinen, mikä kertoo siitä, miten muut näkivät Kovrinin. Vaaleanpunainen kynä esittelee Kovrinin taitavana kirjoittajana, jonka ansiosta hänestä tuli tähti. Tikari luonnehtii häntä vahvaksi asioiden tavoittelijaksi. Punainen pallo, jossa on ruuvit löysällä, merkitsee Kovrinin hulluutta, jonka myötä muut alkoivat pitää tätä mielipuolena. Tästä katkeroitunutta Kovrinia kuvaan työssäni tummalla piikikkäällä pallolla.

KOVRIN

Vilma Kunnasmäki

Tein työni Kovrinista. Kuvasin Kovrinia kokonaisena henkilönä. Valkoinen kaapu kertoo, miten uupunut Kovrin on työnteosta. Skitsofreniaa ja vainoharhaisuutta symboloivat värikkäät siivet. Musta maali merkitsee Mustaa Munkkia, joka on osa Kovrinia. Punainen maali tarkoittaa kuolemaa, sillä Kovrin kuolee novellin lopussa. Kovrinin pää näyttää juuri samalta kuin se näytelmässä on. Taivaana toimii valkoinen pumpuli.

KOVRIN

Tanja Ylikoski

Kuvaan työssäni Kovrinia. Pullosta valuva punainen aine symboloi Kovrinin alkoholismia. Taus-talla leijaileva pumpuli esittää tupakansavua, jota hänen ympärillään on jatkuvasti. Nurkassa ole-vat kivet kuvaavat itsekkyyttä ja määrätietoisuutta sekä myöhemmin myös yksinäisyyttä. Heinä-pallo eli aavikkopallo esittää sekavuutta ja hulluutta sekä jossain määrin Kovrinin vauhdikkuutta. Mikrofonin symboloi puheliaisuutta ja hyvää puhetaitoa. Silmälasit kuvaavat Kovrinin viisautta ja neroutta.

KOVRIN

Sonja Seppä

Työssäni on Kovrin Mustasta munkista. Aurinko kuvastaa Kovrinin hyvää mielikuvitusta. Tu-pakat ovat auringonsäteitä. Ne symboloivat sitä, että Kovrin polttaa paljon. Silmälasit kuvas-tavat hänen fiksuttaan. Musta silkkipaperi ja salamat kuvaavat sitä, että hän on masentunut ja hänen tunteensa ovat välillä raivokkaita. Pilvet kertovat hänen herkkyydestään.

PESOTSKI

Saga Rahkala

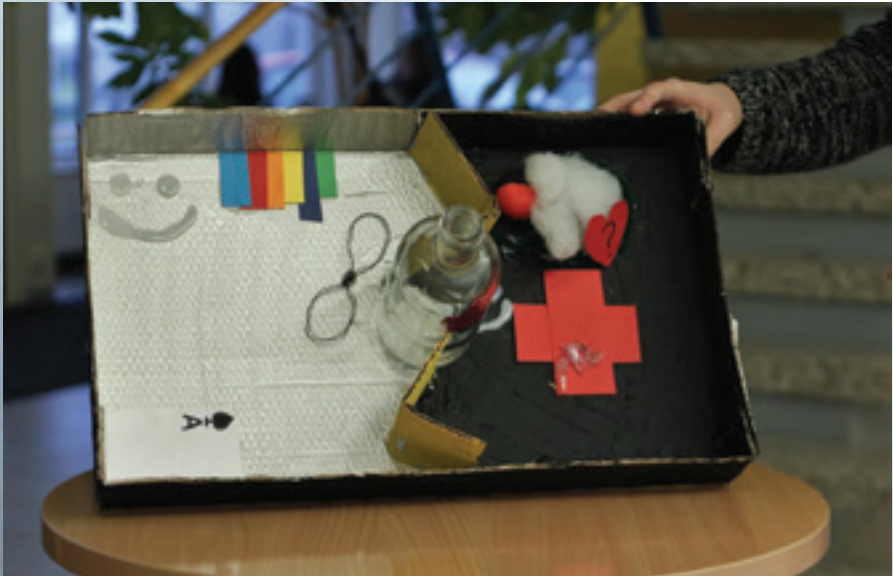
Teokseni ylemmässä osassa pyrin kuvaamaan puutarhanomistaja Pesotskia. Kuvaan hänen elämäänsä ja tunnetilojaan puutarhan avulla. Aluksi puutarha kukoistaa ja on hyväkuntoi-nen - kuten Pesotskikin. Keskellä oleva vaalea ja sumuinen verho kertoo hänen elämässään tapahtuvasta iloisesta käänteestä. Lopulta kuitenkin tämä sama iloinen asia myrkyttää Pe-sotskin elämän. Sitä symboloi valuva myrkynvihreä väri. Lopuksi vasemmalla on näky aave-maisesta puutarhasta, jonka Pesotski jättää jälkeensä. Harmaa taivas kertoo hänen surulli-suudestaan ja yksinäisyydestään novellin lopussa. Puutarhassa oleva hautakivi viestii hänen lopullisesta kohtalostaan.

KOVRIN

Roni Ohvo

Tein kuvaamataidon työni vasemman puolen Kovrinista. Lasinsirpaleet kuvaavat Kovrinin rikkoontunutta mieltä, aurinko hänen iloisuuttaan, hammasrattaat hänen älykkyytään ja tupakka ja Koff hänen päihteidenkäyttöään.

KOVRIN

Tomi Pyhälä

Teokseni kertoo Mustan munkin päähenkilöstä, Kovrinista. Hän on mielisairas nero, jonka ajatukset lentävät näyttämöllä. Venäjältä kotoisin oleva Kovrin on masentunut juoppo, jota kuvaavat synkkä tausta ja vodkapullo. Kovrinin mielialat vaihtelevat todella paljon. Kun hän tapasi Mustan munkin - joka lopulta teki hänestä hullun - hän ei tiennyt, mitä tekisi. "Aja-tuskupla" kuvaa sitä. Koska Kovrinista tuli mielisairas, hän tarvitsi apua ja lääkitystä ja sitä kuvastaa sairaalan risti. Mutta hänen parantamisessaan oli myös huonot puolensa - hän ei ollut enää oma itsensä vaan menetti oman neroutensa. Siksi ristin päällä on lasinsiruja.

KOVRIN

Riku Korpela

Työssäni punainen pohja kuvastaa Kovrinin hulluutta ja mentaalista sairautta. Kovrinin puolella on yhteensä kymmenen erilaista esinettä, jotka jokainen kuvastavat eri tavoin häntä. Vaaleanvihreä lasinsirpale kuvastaa Kovrinin hulluutta. Valkoinen pumpuli kuvaa Kovrinin iloista puolta hänen elämästään. Musta pallo on kuu, ja kertoo surullisuudesta. Vaaleansininen pallo kielii Kovrinin sosiaalisesta ujoudesta. Laakeri kuvastaa Kovrinin omituisuutta. Ruoho heijastaa Kovrinin nuoruutta. Tiimalasi kuvastaa viisautta, penseli hänen luovuuttaan ja mitalli hänen kunnianhimoisuuttaan.

KOVRIN

Julia Martin

Työssä repeillyt tausta kertoo siitä, kuinka Kovrin ikään kuin murtui lopussa. Peilin- ja lasinsirpaleet taas kuvaavat hänen haurauttaan ja heikkouttaan. Kovrinin puolella ruusun terälehdet kuvaavat hänen rakkauttaan Tanjaa kohtaan. Kirjat taas kielivät Kovrinin viisaudesta, ja tumma hahmo hänen hulluudestaan sekä näyistäään Mustasta Munkista.

TANJA

Julius Myllynen

Tanjan puolella työssä on tyhjä sänky, jonka päällä on erilaisia esineitä. Tyhjä sänky kuvastaa Tanjan lähtemistä miehensä elämästä. Valkoinen pumpuli kertoo Tanjan huolehtivasta luonteesta. Sängyn päällä oleva sateenvarjo on pirteä ja värikäs, aivan kuten Tanjakin oli tarinan alussa. Harmaa sametti muistuttaa kuitenkin siitä, että lopussa hänestä tuli surullinen. Hänen luonteensa muuttui kiltistä ja iloisesta vihaiseksi. Tätä vihaisuutta kuvaavat sängyn päässä olevat salamat, iloisuudesta kertoo kirkkaan värikäs tyyny. Sängyn päällä on punainen peitto, jonka väri kielii kapinoivasta luonteesta.

KOVRIN

Santeri Puhakka

Volvon merkki on Kovrinin vahvuuden ja sukupuolen tunnus. Sen päällä oleva sairaalan symboli kertoo Kovrinin mielen sairauksista. Tšehov-kirja lukutoukkineen symboloi hänen viisauttaan ja lukuintoaan. Pumpuli taas viestii siitä, miten hän elää jonkinlaisessa sumussa. Lamppu symboloi yhtäaikaaisesti sekä Kovrinin viisautta että hänen tyhmyyttään. A-Market -pullo kertoo hänen "A-luokan ongelmastaan".

KOVRIN

Noora Mustakallio

Työni kuvaa Munkin henkilöistä Kovrinia. Teokseni viinapullo kertoo Kovrinin alkoholinkäytöstä ja tulitikku hänen tupakoinnistaan. Pullon kaulassa oleva likainen sormus symboloi Kovrinin ja Tanjan suhdetta, joka epäonnistui Kovrinin seotessa. Silmälasin sanko kuvaa Kovrinin viisautta ja tähti hänen innokkuuttaan. Lasinsirpaleet ja sekalaisen värinen pilttipurkin kansi liittyvät aikaan, jolloin Kovrin sekosi. Harmaa "betonipohja" kuvastaa hänen masentuneisuuttaan.

TANJA

Lassi Peltola

Työni kuvaa Tanjaa. Tanjaa olen laittanut kuvaamaan marihuana sätkän, koska maatilan elämä on hänelle erittäin tukahduttavaa, mikä aiheuttaa hänelle sen, että hän monesti kilahtaa yli. Tanjan persoonallisuus on siis erittäin nopeasti vaihtelevaa. Päiväkirja kertoo Tanjan tukahdutetuista tunteista. Hän on kirjannut ne varmasti sinne, sillä hän ei pysty ilmaisemaan niitä.

KESKINKERTAISUUS TAPPAA

VEERA RÖYTÄ

Työuupumusta kärsivälle potilaalle lääkäri määrää lomaa maaseudulla, luonnon helmasa. Kuulostaa ihan nykyajan elämälle, mutta itse asiassa näin alkaa **Anton Tšehovin** vuonna 1894 kirjoittama novelli Musta munkki. Novellin kirjoittamisesta on kulunut paljon aikaa, mutta yksi asia on säilynyt ennallaan: ihmisten ongelmat ovat pysyneet samoina.

Musta munkki on Tšehovin ajaton novelli ihmisten sisäisistä tuntemuksista, ristiriitaisuuksista ja jopa avuttomuudesta. Keskushenkilö Andrei Vasiljič Kovrin on hulluuden partaalle uupunut tiedemies, joka on kunnianhimoinen, mutta saavuttuaan päämääränsä tuntee tehdyn työn merkityksettömäksi. Hän lähtee hermolomalle kasvattiperheensä luo maaseudulle, missä häntä odottavat Tanja Pesotskaja ja hänen isänsä Jegor Semjonytš Pesotski. Työlleen antautuneena Kovrin ei kuitenkaan pidä lomaa, vaan jatkaa raatamista Pesotskien tilalla. Kovrinin mielenterveyden heiketessä näyttäytyy hänelle musta munkki, joka on vertauskuva hulluudesta ja hänen mielikuvituksensa tuotetta.

Musta munkki on taattua Tšehovia, jossa keskitytään

tuttuun tapaan varsinaisten tapahtumien sijasta henkilöiden sielunmaisemiin. Tšehovin teksti on täynnä piilomerkityksiä ja kiinnostavia persoonia, mutta vastoin mahdollisia ennako-odotuksia varsin helppoa luetavaa. Mustassa munkissa on vain neljä keskeisessä roolissa olevaa hahmoa, mikä antaa tilaa tutkia kutakin heistä hieman pintaa syvemmältä, novellia kuitenkin liikaa monimutkaistamatta. Vaikka Tšehov kirjoitti tekstinsä jo yli sata vuotta sitten, se on merkityksellinen vielä nykyäänkin ja kiinnostava yhä edelleen. Ehkä tämä kertoo jotain Tšehovin neroudesta ja taidosta lukea ihmisiä syvyyssuuntaan.

Kun ohjaaja-käsikirjoittaja **Riko Saatsi** luki Mustan munkin, hän löysi tekstistä itselleen henkilökohtaisia aiheita ja innostui. Saatsi dramatisoi novellin käsikirjoitukseksi ja ryhtyi työstämään näytelmää, joka sai ensi-iltansa Oulun kaupunginteatterissa 11.9.2015. Prosessi alkoi novellin lukemisella ja mieleen tulevien ajatusten kirjaamisella ylös. Saatsi mietti myös omia henkilökohtaisia näkemyksiään ja kirjoitti käsikirjoituksesta monia erilaisia versioita eri näkökulmista. Hänen oma taustansa käsikirjoittajaksi tulemisessa oli sattuman kauppa, sillä hän kertoo, että ollessaan nuori hän vihasi teatteria syvästi.

Itse käsikirjoitus on kauniisti pelkistetympi versio novellista, mutta etenee täysin samalla kaavalla. Replikit on jätetty sanasta sanaan ennalleen, mikä on teatteriesityksessä tylsää novelliin lukeneelle, sillä pienikin yllätyksellisyys puuttuu. Lisäksi käsikirjoituksessa käytetään huomattavan paljon monologeja. Huomattavin ero novelliin on kuitenkin se, että käsikirjoituksen lopetus on jätetty täysin avoimeksi novellin selkeän ratkaisun sijaan. Käsikirjoituksesta jäänyt vaikutelma on kuitenkin sama kuin novellia lukiessa.

Saatsi teki ensin puoli vuotta yksin töitä näytelmän eteen, mutta noin vuosi sitten mukaan kuvaan astui puvustaja-lavastaja **Kaisu Koponen**. Siitä lähtien porukka on lisääntynyt näyttelijöillä ja muilla avustajilla, ja valmis näytelmä onkin koko sakin yhteisen työn tulos. Saatsi kertoo, etteivät näyttelijöiden valintoihin vaikuttaneet ulkoiset tunnuspiirteet tai ikä, vaan suurimmaksi osin porukkaan sopiminen ja kemioiden kohtaaminen määrittelivät sopivat henkilöt roolien taakse.

Teatteriesitys on kuin kylmä vesisaavi kasvoille. Toisaalta näytelmä on aivan samanlainen kuin novelli, mutta toisaalta saatu näyttämään niin erilaisaan nuori hän vihasi teatteria syvästi. Huomattavin muutos on

tapahtunut repliikeissä, jotka on kaikki muutettu kertojamuotoon. Vaikka näyttelijä itse sanoo omat vuorosanansa, hän on silti kertoja itselleen. Saatsi on halunnut kertojat, sillä heidän tehtävänsä on rakentaa tie katsojien ja näytelmän välille. Loppujen lopuksi tie taitaa jäädä kuitenkin auki, ja henkilöiden tapa puhua aiheuttaa lähinnä hämmennystä. Näyttelijöitä ei käy silti moittiminen, sillä kaikki ovat todella ammattitaitoisia ja erityisesti Pesotskin ja Mustan munkin roolit ovat mielestäni todella hyvin suoritettuja. Toisenlaisia teitä yleisön ja näyttelijöiden välillä silti on, ja muutamaaan otteeseen näyttelijät ottavat yleisön hyvin mukaan näytelmään.

Lavasteet ovat todella yksinkertaiset ja vaatimattomat. Oikeastaan kaikki ovat enemmänkin symboleita kuin konkreettisesti esittäviä asioita. Esimerkiksi maassa oleva muovipeite kuvaa puutarhaa, ja katosta roikkuva metallihäkkyrä on milloin mikäkin. Pienempiin yksityiskohtiin on panostettu enemmän ja näytelmässä käytetäänkin paljon muun muassa kirjoja ja tupakkaa. Tanjan (**Anne Syysmaa**) hahmo on tuotu ryminällä nykyaikaan: jalassa hänellä on minishortsit ja tennarit. Päinvastoin Kovrin (**Aaro Wichmann**) on jumittunut aika lailla kauemmas menneisyyteen pitämällä maaseu-

dullakin yllään frakkia. Pesotski (**Pentti Korhonen**) ja Munkki (**Mikko Leskelä**) pitävät yllään ajattomia ja henkilöilleen sopivia vaatteita. Koponen sanoo, että sopivia asuja haettiin ja mietittiin yhdessä näyttelijöiden kanssa, mutta loppujen lopuksi hän teki päätökset.

Henkilöistä eniten on muutunut Kovrin, jota on tuotu näytelmässä enemmän keskeisemmäksi henkilöksi kuin novellissa. Novellia lukiessa ei edes ajattele Kovrinin olevan oikeasti hullu, mutta teatteriesityksessä sen huomaa. Hänen hulluuden piirteitään on selvästi korostettu, ja varsinkin näytelmän alussa Kovrin on tehty selvästi sekopaisemmaksi kuin novellissa. Tämä muutos on hämmäntävä, mutta toisaalta silmiä avaavampi kuin novelli. Muut henkilöt pysyvät ennallaan ja heistä ei tule esiin samalla tavalla uusia puolia. He jäävät jopa Kovrinin taka-alalle näytelmässä.

Näytelmän musiikki on loistavasti valittu ja lopulta ehkä tärkein ja paras osa koko näytelmässä. Pianisti **Henna Linko** on todella taitava ja soittaa yhdysvaltalaisäveltäjä **Philip Glassin** kappaleita kauniisti. Soitto saa ehdottomasti huomion kiinnittymään ja on enemmän kuin pelkkää merkityksetöntä taustamusiikkia. Vaikuttavimmiksi kohtauksiksi lopulta muodostuvatkin ne, joissa vain musiikki

soi taustalla. Kohtaukset, missä Tanja ja Pesotski pesevät Kovrinia ja puutarhurit maalaavat omenia, jäävät erityisesti mieleen.

Kun Tanjalle selviää, että Kovrin näkee harha-aistimuksia, hän rupeaa määrätietoisesti parantamaan tätä yhdessä isänsä kanssa. Kun Kovrin parantuu, myös hänen elämänilonsa ja luovuutensa kaikkoavat ja hänestä tulee pelkkä keskinkertaisuus, tavallinen ihminen. Näytelmän käännekohta kääntää koko näytelmän tunnelman pääläelleen. Kenellä oikeastaan on oikeus alkaa parantaa toisia? Kuka meistä on oikea henkilö viemään toiselta elämänilon ja onnellisuuden? Kuka todellisuudessa aiheuttaa kenenkin tuhon vai tuhoavatko henkilöt itse itsensä? Tšehovin kirjoittama tarina jättää jälkeensä paljon kysymyksiä. Sen sijaan Riko Saatsin näytelmän voi tiivistää yhteen lauseeseen: sanatarkasti sama tarina on laitettu uusiin kuoriin.

PESOTSKI

Veera Röyttä

Tein oman kuvistyöni Mustan munkin Pesotskista. Musta tausta kuvaa Pesotskin vahvaa persoonaa ja kuolemaa. Iso kivi työn keskellä tarkoittaa Pesotskin kovaa ja periksiantamatonta luonnetta. Kivi on koko työn keskeisin asia, samoin kuin nämä luonteenpiirteet Pesotskillä. Pienemmät asiat kerääntyvät näiden ominaisuuksien ympärille.

Kettinki on vertaus siitä, miten sitoutunut Pesotski on puutarhaansa. Kompassi tarkoittaa hänen päättävyyttään ja määrätietoisuuttaan. Piikkilanka kuvastaa Pesotskin stressaantuneisuutta, varsinkin näytelmän lopussa niin, että hän kuolee. Eniten hän stressaa puutarhansa puolesta ja siitä, miten sille käy. Kruunu ison kiven päällä on vertaus siitä, että hän on vaikutusvaltainen ja kunnioitettu.

TANJA

Henna Möttönen

Työni oikea puoli kuvastaa Tanjaa. Ruskeahiuksinen prinsessamekkoon pukeutunut tyttö on itse Tanja. Hänen mekkonsa kuvaa hänen lapsellisuuttaan ja vaaleanpunainen sydän kertoo hänen hyväsydämyydestään. Vaaleansininen pumpulitausta viestii Tanjan herkkyydestä. Oikeassa alanurkassa olevat höyhenet kertovat hänen vapaudenkaipuuksaan - hän haluaisi lentää kuin lintu pois puutarhasta. Keskellä sijaitsevan puun runkoon kietoutunut rautalanka ja lukko kertovat siitä, miten Tanja on pakotettu hoitamaan puutarhaa, vaikkei hän itse haluaisi. Ylhäällä roikkuvat avaimet kuvaavat sitä, että Tanjalla olisi kuitenkin ollut vaihtoehtoja. Hän olisi esimerkiksi voinut kertoa isälleen siitä, että hän ei jaksakaan enää sitä, miten koko elämä pyörii puutarhan ympärillä. Kuollut ruusu symboloi Tanjan tuhoamaa puutarhaa. Lasinsirpaleet kertovat Tanjan rikkoutuneesta avioliitosta Kovrinin kanssa.

KUVA: KATTI LEINONEN

PESOTSKI

Tiia Keskinen

Kuvasin Pesotskia työni yläosassa. Lehdet ja omenat kuvastavat Pesotskin rakkautta puutarhaansa kohtaan. Harmaalla värillä ja kaukoputkella halusin tuoda esille Pesotskin huolta puutarhansa tulevaisuudesta. Tulitikku kuvaa Pesotskin äkkipikaisuutta

KOVRIN

Lari Pelkonen

Kuvataiteen työni kuvastaa kahta Anton Tšehovin näytelmistä tuttua henkilöä, Mustan Munkin Andrei Kovrinia sekä Kolmen Sisaren Andrei Sergejevitsiä. Valitsin teokseni teemaväriksi mustan, koska se kuvaa synkkyydellään molempien henkilöiden pimeää mieltä. Teoksen taustasta läpitunkeutuva nyrkki ja sitä ympäröivät lasinsirpaleet kuvastavat Kovrinin hulluutta ja harkitsettomuutta. Siitä merkinä ovat myös taustan kolme keltaista salamaa. Puinen risti ja metallikettinki sen ympärillä kertovat Andrei Sergejevitsin isän kuolemasta, joka vaikutti hänen elämäänsä. Sergejevitsin erityisen hyvä sivistyneisyys ja vahva kielitaito käy ilmi kyrillisistä kirjaimista.

PESOTSKI

Juho Martin

Munkki-työssäni kuvaan Pesotskia. Työssäni näkyy hänen vihansa Kovrinia kohtaan sekä pelko siitä, että puutarha, hänen elämäntyönsä, tuhoutuu. Punainen kuvaa vihaa ja puu puutarhaa sekä hänen huoliensa kohdetta.

KOVRIN

Juho Soronen

Kuvataidetyöni kuvaa Mustan munkin henkilöä, vasemmalla Andrei Kovrin. Kovrinia kuvastavat erilaiset esineet, kuten lamppu, hammasrattaat, jotka symboloivat hänen älykkyytensä ja lasinsirpaleet taas hänen hulluuttansa.

KOVRIN

Jenni Karsikko

Työssäni kuvaan näytelmän päähenkilöä, Kovrinia. Työn tausta on tehty monella eri värillä, sillä Kovrin on hyvin vahva persoona ja se tulee räikeästi esille. Kynä esittelee Kovrinia kirjailijana, ja on siksi keltainen, että hän vaatii itseltään liikoja. Pilleri kuvaa Tanjan antamaa apua. Kiemurtelevan kengännauhan tarkoitus on sitoa nämä kaikki asiat yhteen ja kuvata kokonaisuutta.

KAUNISTA ELÄMÄÄ ETSIMÄSSÄ

LAURI NIEMELÄ

Oulun kaupunginteatterissa pyörii tällä hetkellä **Anton Tšehovin** novelliin pohjaava teatteriesitys Musta Munkki. Näytelmä kertoo väsyneestä tiedemiehestä, Andrei Kovrinista, joka tulee hulluksi ja alkaa nähdä hallusinaatioita mustasta munkista. Tšehovilla on kerrassaan erityislaatuinen tapa käsitellä ihmisiä. Hänen novellinsa ja näytelmänsä kulkevat muista eroavaa polkua: ne eivät keskity juonen kulkuun, vaan enemmänkin henkilöiden sielunmaisemiin ja sisäisiin tapahtumiin.

Ohjaaja **Riko Saatsi** on ryhmänsä kanssa muokannut Tšehovin novellista todella syvällisen ja kauniin näytelmän ihmisen keskinkertaisuudesta ja turhautumisesta. Saatsin mukaan ihminen on läpeensä ristiriitainen olento: ihminen tahtoo ja ei tahdo, haaveilee muttei tee, katu tekemättä jääneitä tekojaan sekä tehtyjä tekojaan. Näytelmää voisi kuvaila jopa tutkielmaksi tarpeettomasta ihmisestä. Lisäksi siitä jää yksi suuri kysymys, joka näkyy konkreettisesti näytelmässä: Näytelmän alussa, kun Kovrin näkee Mustaa Munkkia usein, hän on todellakin onnellinen. Parannuttuaan, lakattuaan

näkemästä Munkkia hän kuitenkin masentuu. Suuri kysymys: onko tarpeellista hoitaa Kovrinia? Hän on onnellinen, eikä hänen hulluudestaan ole mitään haittaa. Näytelmä selvästi kritisoi erästä ihmisen tapaa, nimittäin mieltymystämme tehdä kaikista samanlaisia. Suurinta osaa maailman ajattelijoistahan alettiin arvostaa vasta heidän kuolemansa jälkeen.

Lavastus on näytelmässä kauttaaltaan oikein hyvin. Värejä on käytetty vain vähän, mutta näin ne luovat hienoa kontrastia muuten tumman lavastuksen kanssa ja erottavat hahmot siitä. Lavastusta on myös hienosti käytetty kuvaamaan enemmän abstrakteja asioita, kuten Kovrinin mielentilaa. Näytelmän alussa, kun Kovrin on onnellinen ja energinen, myös puutarha kukoistaa. Kuitenkin, loppua kohden, Kovrinin masentumassa myös puutarha alkaa tehdä kuolemaa. Puvustuksessa on lisäksi luotu yhteys Kovrinin ja Munkin välille: Mitä enemmän he näkevät toisiaan, sitä samannäköisempiä heidän vaatteensa ovat. Kun Kovrinia aletaan hoitaa, he vaihtavat takaisin omiin vaatteisiinsa. Ja lopussa, kun Munkki valtaa täysin Kovrinin mielen, on heillä täsmälleen samanlaiset vaatteet.

KUVA: KATI LEINONEN

Myös musiikki sopii hyvin näytelmän teemoihin ja oloon. Näytelmässä kuullaan minimalistisesti **Philip Glassin** teoksista muun muassa Metamorphosis 1, Metamorphosis 2, Opening, Mad Rush ja Etydit nro 2 ja 9. Musiikki soljuu kauniisti taustalla, ja sitä käytetään hyvin tunnelmaan sopivasti, erityisesti herkissä kohtauksissa. Musiikki onnistuu niin hyvin, että se suorastaan herättää

näytelmän kunnolla henkiin. Kappaleita toistetaan useita kertoja eri kohdissa näytelmää, aina kuitenkin vähän eri voimakkuuksilla tai muulla tavalla muokattuna. Ne luovat näin aina hitusen erilaista tunnelmaa.

On hyvä päätös käyttää Mustan Munkin kanssa nimenomaan pientä näyttämöä. Vaikka suuri näyttämö onkin laaja, avara ja mahtipontinen, pääsevät katsojat

pienellä näyttämöllä lähemmäksi näytelmän ydintä ja tunnetta. Mustan Munkin kaltaisessa näytelmässä se on paljon tärkeämpää kuin suuremmat lipputulot. Mustan Munkin "fiilistä" ei mitenkään voisi tavoittaa laajemmalla näyttämöllä. Nyt katsojat ovat todella lähellä tapahtumia. Tämä luo illusion yhteenkuuluvuudesta. Musta Munkki on kauttaaltaan hieno, syvälinen ja herkkä esitys. Saatsi on ta-

voittanut Tšehovin hengen tavalla, joka on kerrassaan erityislaatuinen. Tummat värit luovat onnistuneen tunnelman yhdessä musiikin ja onnistuneen näyttelijäntyön kanssa. Koko näytelmän tunnelmaa kuvaa täydellisesti Munkin ja koko esityksen viimeinen repliikki:

"Kutsu elämää, joka on niin kaunis."

KUVA: KATI LEINONEN

KUVA: KATI LEINONEN

MUSTA MUNKKI

Henri Häkkinen

Tein kuvataidetyöni Mustasta munkista. Työssäni yritin näyttää Mustan munkin synkkyyttä ja hämäryyttä mustalla taustalla. Työni alaosassa olevat tummaksi maalatut kivet, joilla on suut ja silmät, esittävät jonkinlaisia hirviöitä. Ne kuvastavat mustan munkin mielipuoisuutta.

MUSTA MUNKKI

Jami Jatkola

Peilinpalaset ja kysymysmerkit merkitsevät sitä, että munkki on vain kirjan päähenkilön Kovrinin päänsisäinen toinen persoonallisuus ja mielikuvituksen tuotos, jota kukaan muu ei voi nähdä.

MUSTA MUNKKI

Hanna-Sofia Luoto

Kuvataidetyöni kuvaa Mustaa munkkia.

Hänen puolellaan voi nähdä keltaisen auringon, joka kuvastaa hänen tärkeyttään Kovrinin kolkossa elämässä. Auringon päällä oleva kynä kuvastaa Munkin viisautta ja sitä, kuinka hän osasi kertoa oikeita asioita oikeaan aikaan Kovrinille. "Lääkekaappi" sen ympärillä on symboloi siitä, ettei kukaan muu näe tai koe Mustaa munkkia kuin Kovrin. Kovrin on ainoa, jolla on avaimet tähän kaappiin.

PESOTSKI

Anna-Riina Ikola

Näytelmästä Musta Munkki valitsin kuvataidetyöhöni Pesotskin. Hän asuu Venäjän maaseudulla ja omistaa elämänsä puutarhan hoitamiseen. Työssäni omenapuu kuvaa hänen elämäntyötään. Salamat ja ukkospilvet kuvastavat hänen pelkoaan rakkaan puutarhan menettämisestä.

KOVRIN

Saara Krekilä

Kovrinin rikkonaista ja tuhoutunutta elämää kuvastavat lasisinsirut ja rikkiäinen pullo. Punainen purkki kertoo Kovrinin ylipursuavasta ja hallitsemattomasta älystä, samoin kuin paperitollot. Tupakat kuvastavat sitä, kuinka hän piti tupakasta.

KOVRIN

Tytti Karsikko

Valitsin Munkin henkilöistä Kovrinin. Hän on jollain tapaa synkkä persoona, jota halusin kuvata tummanvioletilla taustalla. Rikkoutunut pahvilautanen hahmottaa Kovrinin mieltä - palanen hulluutta, surua, pettymystä, outoutta, ylimielisyyttä ja mielenvikaisuutta. Lasinsirpaleilla halusin korostaa helposti särkyvää mieltä ja mustaksi värjättyllä nauhalla Kovrinin taipumusta punoa suunnitelmia ja samalla kykyä tuhota kaikki tärkeä.

KOVRIN

Jarkko Karsikko

Kirjan sileä sivu kuvaa Kovrinin elämänosuutta hulluna. Kirjan sivulla oleva sydän kuvastaa hänen rakkauttaan Tanjaa kohtaan, tupakka taas hänen epäterveellistä ja alkoholintäyteistä elämäntapaansa. Laatikon sivulla oleva mustakaapuinen hahmo kuvastaa hänen näkemäänsä hallusinaatiota, Mustaa munkkia. Kirjan toinen puoli kuvastaa Kovrinin elämää hänen parannuttuaan. Ruttaantuneet sivut ja emoji kertovat siitä, miten hänen elämästään tulee surkeaa, kun hän lakkaa näkemästä Mustaa munkkia.

TANJA

Lauri Niemelä

Työssäni kuollut ruusu kuvaa sitä, kuinka Tanja on näytelmän alussa nuori ja kaunis, mutta kuolee henkisesti loppua kohti. Lasisen kupin sisällä oleva tuhka symboloi kaikkea Tanjan turhautumista ja vihaa, jonka hän piilottaa kauniiseen mutta herkkään ulkokuoreen. Tulivuori taas kuvaa, kuinka Tanjan tunteet syöksyvät pintaan. Kovan paineen alla hänen tunteensa ikään kuin purkautuvat suurena ryöppynä.

PESOTSKI

Anna-Sofia Sarpola

Pesotskin puolella taustaväri on vihreä -yksinkertaisesti siksi, koska koko hänen elämänsä keskittyy puutarhaan. Suljetun piirin muodostavat kivet ja kukat kuvaavat sitä, että puutarha on hänen elämäntyönsä eikä hän koskaan halua lähteä sieltä pois. Harava kielii Pesotskin omistautumisesta työlleen. Hän tekee vain työtä eikä tuskin ehdi nukkua. Rispaantunut työhanska kuvaa sitä, että hän oli jo vanha ja heikko. Keskellä oleva kynttilä kuvastaa hänen innokkuuttaan ja lämminhenkisyyttään, jotka ilmenevät hänessä silloin tällöin. Tummat pilvet kertovat hänen huolistaan tulevaisuutta kohtaan ja salamät äkillisistä kiivastumisista. Puutarhan ulkopuolella oleva sydän symboloi hänen rakkauttaan läheisiään kohtaan. Ongelmana on vain se, että Pesotski ajattelee aina ensin puutarhaa eikä hänellä siksi ole tarpeeksi aikaa rakkailleen.

KOVRIN

Inka Pisilä

Kuvataidetyöni alempi puoli kuvaa Kovrinia. Tumma väri kertoo hänen hankalista ajoistaan ja siitä, miten hän "ui syvissä vesissä". Auringonkukka kuvaa Kovrinin ailahtelevaisuutta. On päiviä, jolloin hän on hyvin iloinen ja pirteä ja päinvastoin surullinen ja masentunut. Lopulta kukan terälehdet tippuvat pois, ja Kovrin on mennyttä. Hänestä tulee hullu, ja hirttonaru kuvastaa sitä. Tuli kuvaa hänen intohimoisuuttaan ja palavaa rakkauttaan Tanjaa kohtaan. Sekin hiipuu lopulta hulluuden myötä.

KOVRIN

Bella Logan

I did my work about Kovrin. He is the main character. The edges of my work are black, because he was clearly insane. The bottom of it is filled with rocks and white paint. I used rocks because I wanted to symbolize how down to earth he was at first. And the white symbolizes, that even though he was insane, he didn't believe it. He thought he was a genius. The red paint symbolizes blood, and how at the end he didn't care for anyone else, he basically killed Pesotsky.

Kutsu elämää, joka on niin kaunis

Projektissa mukana olleet oppilaat

Hannes Halunen
Henna Heinula
Henri Häkkinä
Anna-Riina Ikola
Teijo Impola
Severi Jalonen

Jami Jatkola
Jarkko Karsikko
Jenni Karsikko
Tytti Karsikko
Tiia Keskinen
Riku Korpela
Saara Krekilä
Vilma Kunnasmäki
Ellinoora Leskinen

Bella Logan
Hanna-Sofia Luoto
Juho Martin
Julia Martin
Noora Mustakallio
Julius Myllynen
Henna Möttönen
Lauri Niemelä
Roni Ohvo

Lari Pelkonen
Lassi Peltola
Inka Pisilä
Santeri Puhakka
Tomi Pyhälä
Saga Rahkala
Veera Röyttä
Vili Salmela
Anna-Sofia Sarpola

Erja Saukko
Sonja Seppä
Juho Soronen
Pyry Viirret
Tanja Ylikoski

Opettajat

Sari Hidén
Teresa Tuuttila
Riikka Suni-Lajunen
Pekka Viitanen

InBody

KEHONKOOSTUMUSMITTAUS

MONITOIMITALOLLA MA 11.1.2016 (vk2)
KLO 10-17

Kestävyyskunnon arviointi: mittaa Polar-kuntotestillä leposykkeen vaihteluvälin kautta kestävyyskuntoa. (OWNINDEX)
Puristusvoima: kertoo yläkropan lihasvoimasta
InBody 720 -kehonkoostumusanalyysi: mittaa rasvan ja lihasten määrää, lihastasapainoa ja sisäelinten ympärillä olevaa rasvaa.

Testin suoritus kestää 2-5 minuuttia riippuen testistä.

Testiin valmistautuminen:
Luotettavan mittaustuloksen saamiseksi olisi hyvä olla ravinnotta ja juomatta vähintään 2 tuntia ennen mittausta.

Hinta 5€

VARAA ITSELLESI SOPIVA AIKA
NUMEROSTA 040 3596 107!

Mittausta suositellaan yli 18 - vuotiaille.

TERVETULOA!

Järjestäjänä Pyhäjoen vapaa-aikatoimi

MONITOIMITALON LOHKOVUOROJEN JA KUNTOSALIN KÄYTTÄJÄT

MUISTATTEHAN SAMMUTTA

JOKAISEN KÄYTTÖKERRAN JÄLKEEN VALOT
KÄYTTÄMISTÄNNE TILOISTA
JA KÄYTÄVÄLTÄ!
JA ONHAN MYÖS ULKO-OVI LUKOSSA.

Toivomme teidän kiinnittävän näihin asioihin erityistä huomiota, sillä Monitoimitalolla on toistuvasti valot iltaisin päällä. Paikalla ei käy erikseen työntekijää iltaisin sammuttamassa valoja ja tarkistamassa tiloja.

**RAUHALLISTA JOULUN AIKAA
TOIVOTTAEN
Pyhäjoen vapaa-aikatoimi**

KEPPIJUMPPA

Joulutauolla vk51- vk2

Jatkuu jälleen 19.1.2016

MONITOIMITALOLLA

TIISTAISIN

KLO 10.45-11.30

JUMPASSA TEHDÄÄN YKSINKERTAISIA
PERUSLIIKKEITÄ JUMPPAKEPIN KANSSA.

SOPII MIEHILLE JA NAISILLE!

SYDÄN KIITTÄÄ!

OHJAAJANA VILJA ROMPPANEN
TERVETULOA!

Vapaa-aikatoimen maksuttomat

YLEISÖLUISTELUVUOROT

JOULUN AIKAAN VIIKOLLA 52 JA 53

Tiistaina 22.12.

Mailallinen alakouluikä klo 15.45 – 16.45
Perheluistelu klo: 18.15 – 19.15 (Ei ohjaajaa!)

Keskiviikkona 23.12

Mailallinen yläkouluikä klo 15.30 – 16.30

Maanantaina 28.12.

Mailallinen yläkouluikä klo: 14.15 – 15.15
Mailallinen alakouluikä klo: 15.30 – 16.30

Tiistaina 29.12.

Mailallinen alakouluikä klo 15.45 – 16.45
Perheluistelu klo: 18.15 – 19.15 (Ei ohjaajaa!)

Keskiviikkona 30.12

Mailaton 14.15 - 15.15
Mailallinen yläkouluikä klo 15.30 – 16.30

Sunnuntaina 27.12 ja 3.1.

* klo: 11.30 -12.30
Mailaton

* klo: 12.30 -13.30
Mailallinen alakouluikä

* klo: 13.30 -14.30
Mailallinen yläkouluikä

**Kaikilla luistelijoilla tulee olla kypärä päässä!
Luistelu omalla vastuulla.**

Ilon korkeimmat falsetit

SONJA SEPPÄ

Inga Röning on 41-vuotias kirjailija. Hän on kotoisin Pyhäjoelta, mutta asuu nykyään Oulussa. Perheeseen kuuluvat kolme lasta, mies ja kissa nimeltä Apina. Kirjailija kirjoittaa lasten- ja nuortenproosaa, kuvakirjoja ja nyt aikuisten proosaa. Hän on myös käsikirjoittanut Yleisradiolle.

Röningin ensimmäinen romaani, Kohti Pystynpyyläin puhurivuoristoa julkaistiin vuonna 2005. Se on lasten ja nuorten romaani.

Häntä kiehtoo kirjoittamisessa moni asia: ”Tarina ja se mihin se vie, henkilöt, ristiriidat, ilmaisu, kokonainen maailma, joka on ensin vain minun, ikioma. Vain muutamia asioita mainitakseni.”

Niin kuin jokainen ihminen tietää, että kirjoittaminen tökkii joskus ja ei keksi, mitä seuraavaksi kirjottaisi. Röning kertoo, että hänellekin tulee joskus tökkimisiä kirjoittamisessa: ”Joskus kirjoitan vähän aikaa väkisin, ja usein se alkaakin taas sujua. Sit-ten poistan alun tökö. Tai vien hahmoni pitkälle kävelylle.”

Inga Röning julkaisi uuden kirjansa Hippiäinen viime elokuussa. Hippiäinen on noussut suosioon nopeasti; se on ollut Oulun Akateemisessa kirjakaupassa top10:ssä seitsemäs. Röning arvelee, että Hippiäisestä tulee hänen suosituin kirjansa.

Hippiäinen on huumorikirja, ja se kertoo **Kreetta Nymanin** raskaustarinan. Se kertoo myös lapsettomuudesta sekä lisäksi siitä, miten kohtelemme lapsia.

Hippiäistä Röning kirjoitti kol-

misen vuotta, mutta hän aloitti suunnittelemisen jo yhdeksän vuotta sitten. Kirjan kirjoittamisesta hän kertoo: ”Ajoittain ilon korkeimpia falsetteja ja paljon enemmän epätoivon synkkiä tuonoita.”

Inspiraation kirjaan kirjailija sai havainnoista, miten me kansakuntana näemme lapsemme. Kirjan nimi Hippiäinen tuli siitä, että hän halusi kirjan nimeksi hyväntuulisen ja hipahtavan nimen.

Kun ensimmäinen versio oli tehty, kirjailija tiesi, että töitä on vielä paljon edessä ja editointikierroksia: ”Mutta, kun Hippiäinen lähti painoon, se tuntui kuin oma lapsi olisi lähte-

nyt maailmalle.”

Kirjaa hän suosittelee lähes kaikille, ei ainoastaan raskaana oleville tai vain naisille. Kirja voi olla käyttömanuaalina myös miehille.

Inga Röning tykkää lukea suomalaista kirjallisuutta esimerkiksi **Anna-Leena Härköstä**, **Pauliina Rauhalaa**, **Pauliina Vanhataloa**, **Kari Hotakais- ta** ja **Jari Tervoa**. Draamalliset tarinat ja vino huumori oppoa- a häneen. Yksi suosikeista on **Mikael Waltarin** Sinuhe: “ Sinuhessa pidän erityisesti sen kielestä ja siitä, mitä Waltari on tavoittanut, jotakin mielestäni hyvin haurasta.”

Palokunnan nuoriso-osastossa ei tarvitse olla teräsmies

INKA PISILÄ

Pyhäjoen palokunnan nuoriso-osasto on toiminut nyt aktiivisena noin pari vuotta. Toiminnassa on mukana reilut 30 innokasta lasta/nuorta. Harjoitukset ovat torstaisin. 2-3 -luokkalaisilla harjoitukset ovat kello 17.30 – 18.30 ja 4-7 -luokkalaisilla klo 18.30 – 19.30. Harjoituksia vetävät **Kati Ukonsaari**, **Niko Rantanen** ja auttamassa käy myös esimerkiksi **Aku Salmela**. Uusi lisäys vetäjiin on **Jarmo Koi-**

vula.

Harjoituksissa opitaan pelastusalan asioita soveltaen. Niitä ovat esimerkiksi ensiapu, perusselvitys ja lasten yksi suosikeista - savusukellus. Nuoriso-osaston jäsenet käyvät myös pari kertaa vuodessa uimassa, SaniFanis- sa. Nuoriso-osasto on saanut Fennovoimalta käyttöönsä haalareita, ja ne ovatkin olleet tarpeen.

Nuoriso-osasto toimii 16 ikävuoteen saakka. Vanhemmat (yli 16 -vuotiaat) pääsevät hä-

lytysosastoon. Hälytysosastossa on puute toimijoista. Harjoitukset ovat tiistaisin klo 18.00. Hälytysosastoon osallistumiseen riittää normaali hyvä psyykinen ja fyysinen kunto. ”Ei tarvi olla teräsmies”, toteaa Niko Rantanen.

Jos on kiinnostunut palokunnan nuoriso-osaston toiminnasta, hälytysosaston toiminnasta tai ylipäänsä palokunnan toiminnasta, voi tulla käymään paloasemalla tai nykäistä hihasta ketä tahansa palokunnassa toimivaa henkilöä.

Hetkeksi hiljene maa -joulukonsertti

Kälviän Kapelli konsertoi **Markku Hekkalan** johdolla sunnuntaina 20.12. Pyhäjoen kirkossa klo 15. Konsertin otsikko tulee **Jorma Salmelan** säveltämästä ja **Toivo Hyryläisen** sanoittamasta joululaulusta. Kapelli on alun perin Kälviän Kirkkokuoron yhteyteen perustettu soittajisto, joka esiintyi aluksi yhdessä kuoron kanssa. Nykyään kapelli esiintyy myös omin konsertein. Sen soittajistoon kuuluu musiikin ammattilaisia, harrastajia ja opiskelijoita. Kapellia johtaa

Kälviän kanttori Markku Hekkala, joka myös laulaa tulevassa konsertissa.

Konsertin muina solisteina esiintyvät **Jouni Nikula** – laulu, **Matti Vanhamäki** - viulu, **Walter Witick** – marimba ja vibrafoni, sekä **Kimmo Vuolteenaho** – kitara. Nikula on ammatiltaan toimittaja, mutta laulanut mm. Kokkolan oopperassa, Vanhamäki soittaa Keski-Pohjanmaan kamariorkesterissa, Witick opiskelee lyömäsoittimia Amsterdammis- sa ja Vuolteenaho opettaa kitaransoittoa Härmänmaan

musiikkiopistossa.

Joulukonsertin ohjelmassa on rakastettuja joululauluja, esim. En etsi valtaa loistoa ja Sylvian joululaulu. Soitinmusiikkina kuullaan **Antonio Vivaldin** konsertto kitaralle ja viululle sekä kaksi osaa **Ney Rosauron** teoksesta Serenata. Tätä brasilialaissäveltäjän teosta ei tiettävästi ole aiemmin esitetty Suomessa. Erityisesti sävellyksen toinen osa, ”Taivaassa” sopii hyvin joulunalusaikaan.

Joulukonsertti

Hetkeksi hiljene, maa

Sunnuntaina 20.12.
klo 15 Pyhäjoen kirkko
klo 19 Kälviän kirkko

Jouni Nikula, laulu
Matti Vanhamäki, viulu
Walter Witick, lyömäsoittimet
Kimmo Vuolteenaho, kitara
Kälviän Kapelli, joht. Markku Hekkala
Markku Hekkala, laulu
Vivaldi & Rosauero, joululauluja

Vapaa pääsy - ohjelma 10 €

Seurakunta tiedottaa

Kuollut: Ilmi Aila Sinikka Luoto e Tuomikoski e Kinnunen Pohjankylältä 73 v 4 k 6 pv
Avioliittoon kuulutettu: Petri Tapani Klasila ja Maija-Leena Nikki
Kastettu: Justus Kosmos Konstantin Lahnaoja

Jumalanpalvelus ja HPE kirkossa su 13.12. klo 10.

Kauneimmat joululaulut kirkossa su 13.12. klo 18. Mukana seurakunnan lapsikuoro.

Omaishoitajien ja hoidettavien joulujuhla seurakuntatalolla ma 14.12. klo 12. Myös viime vuoden aikana läheisensä menettäneet ovat tervetulleita.

Jokikartanon joululaulut ti 15.12. klo 13.

Ystäväkerhon ja veteraanijärjestöjen joulujuhla seurakuntatalolla ke 16.12. klo 12. Taksia voi tilata taksiasemalta, p.060030009.

Kaikille avoin **lasten jouluhartaus** kirkossa to 17.12. klo 10. (Ke 16.12. ei perhekerhoa).
Jokikartanon joulujuhla to 17.12. klo 13.

Päiväkerholaisten joulujuhla kirkossa to 17.12. klo 18.

Kirkkokuoro seurakuntatalolla TO 17.12. KLO 19.00. Huom. uusi aika !

Koululaisjumalanpalvelus kirkossa la 19.12. klo 9.30

Nuorten Joulugospelcafe Sarpatissa 19.12. klo 19-23.

Jumalanpalvelus kirkossa su 20.12. klo 10.

Hetkeksi hiljene maa -joulukonsertti kirkossa su 20.12. klo 15. Kälviän kapelli, johtaa Markku Hekkala. Kimmo Vuolteenaho – kitara, Matti Vanhamäki – viulu, Walter Witick – lyömäsoittimet. Ohjelma 10 €.

Luomakunnan joulurauhan julistus Ylisenojan metsästyskodalla ma 21.12. klo 19.

Jouluaaton hartaus kirkossa to 24.12. klo 15.

Kauneimmat joululaulut – messu kirkossa jouluaamuna pe 25.12. klo 8.

Tapaninpäivän jumalanpal-

velus Yppärin rukoushuoneella la 26.12. klo 11.

Jumalanpalvelus kirkossa su 27.12. klo 10.

Uudenvuodenpäivän jumalanpalvelus Pirttikosken rukoushuoneella pe 1.1. klo 11.

Jumalanpalvelus ja HPE kirkossa su 3.1. klo 18. Huom. kello aika !

Loppiaisen jumalanpalvelus seimen äärellä ke 6.1. klo 10.

Operaatio Ruut: Kiitos sukalahjoituksista. Olemme iloisia voidessamme viedä Teiltä lämpimät terveiset Intian lapsille.

Nuoret:

-Sählykerho yläasteikäisille tiistaisin monitoimitalolla klo 16.20 – 17.30.

-Sählyilta nuorille aikuisille torstaisin monitoimitalolla klo 19-21.

-Kasvuryhmä rippikoulun käyneille keskiviikkoisin Sarpatissa klo 18.

-Gospelcafe lauantaisin klo 19-23, erikseen ilmoitettuna ajankohtina.

RY: Joulumyyjäiset la 12.12. klo 11 ry:llä, alkaen ruokailulla.

Seurat su 13.12 klo 16 ry:llä, Mikko Hanhineva, Matti Pahkala

Joulujuhla su 20.12. klo 14 ry:llä, Jouko Piilola.

Kirkkoherranvirasto p. 08-433119.

Avoinna :

ma 14.12. klo 8-12

ti 15.12. klo 12-16

ke 16.12. klo 11-14

ma 21.12. klo 8-12

ti 22.12. klo 8–12

ke 23.12. virasto kiinni

www.pyhajoenseurakunta.fi

Järjestöt toimivat

Eläkeliiton Pyhäjoen Yhdistys ry

Ma 14.12. klo 18.00 Harmaahapset Iltaruskossa. Ti 15.12 klo 12.00 Puurojuhla Seurakuntatalolla. Yhdistys tarjoaa joulupuuron ja torttukahvit. Jouluisia ohjelmaa. Tervetuloa joukolla mukaan. Lisätietoja toiminnastamme www.elakeliitto.fi/pyhajoki

Kotiseutuyhdistys

Joululehtä ja kortteja myynnissä nuorilla, sekä kirjastolla ja 4H:n myymälässä shellillä.

Pyhäjoen sotaveteraanit, sotainvalidit, puoliset, lesket ja kannattajajäsenet sekä kaatuneitten omaiset.

Yhteinen joulujuhla seurakuntatalolla ke 16.12. klo 12.00.

Taksin voi tarvittaessa tilata taksiasemalta p. 060030009

Tervetuloa.

Pyhäjoen sotaveteraanit.

Kansallista veteraanipäivää vietetään 27.4.2016 Oulussa, siihen toivotaan sotaveteraanien ilmoittautumista jo 14.12. mennessä. Ilmoita osallistumisestasi Jukka Kestille p. 0400-686879.

Pyhäjoen yrittäjät RY:

Pikkujoulu la 19.12. Klo 19 alkaen ravintola Dadossa.

Illalliskortin hinta 15€ / osallistuja maksetaan Yrittäjien tilille 15.12. mennessä. Tilinumero:

FI2453811740009127 Ilmoittautumiset osallistumisesta 15.12. mennessä osoitteen dado.noppa@gmail.com

*Lämmin kiitos
lakkauspäivänäni
muistaneille.*

Julia Korpela

MARIMEKKO-KANKAIDEN NÄYTTELY
KATJA HUHTAHAARAN
KOKOELMASTA

KIRJASTOLLA 1.12. - 18.12.
AVOINNA MA, TO KLO 11 - 16
TI, KE, PE KLO 11 - 20

*Jalkahoito Pirjo Kangas
Vanhatie 33 puh.045-1956429*

*Joulun lahjoista parhain
Henkilökohtainen hemmottelu
lahjakortti*

*Tervetuloa ostoksille
Liike avoinna 22.12 saakka
Joululomalle jään 23.12*

Aihetta kiitokseen

Lämpimät kiitokset kaikille lähetystyön joulu-myyjäisiin osallistuneille myyjille, ostajille, kokeille, lahjoittajille, talkoolaisille ja rippikoululaisille. Lähetystyön myyntiuotto oli 2.120 euroa. Kiitos!

JOULUPUKKI JA MUORI
KIRJASTOLLA
KESKIVIIKKONA 16.12. KLO 9 - 12

TERVETULOA!

Kirjastossa tapahtuu

Näyttelytilassa joulukuussa
Marimekko-kankaiden näyttely
Katja Huhtahaaran kokoelmasta.
*

Tämän vuoden viimeinen perhekahvila
perjantaina klo 10 - 14.
*

Lukupiirissä 13.1.2016 Agatha Christien
dekkari Aikataulukon arvoitus.
*

Joulupukki ja muori vierailevat kirjastolla
keskiviikkona 16.12. klo 9 - 12. Joulupukki
ottaa vastaan lahjatoiveita ja juttelee ja
laulaa joululauluja kierävässä
konttorissaan!
*

Neulotaan kirjastolla keskiviikkona 16.12.
klo 18 alkaen. Omat kutimet mukaan!
*

Pirttikosken kirjasto avoinna
torstaisin 7.1. alkaen klo 9 - 11.

Tervetuloa!

KUNTOPIIRI

Joulutauolla viikot 52-53

Jatkuu jälleen 8.1.2016

PERJANTAISIN KLO 17-18

MONITOIMITALOLLA

Hyvää Joulunaikaa

toivottaa vapaa-aikatoimi!

PYHÄJOEN
KUULUMISET

PÄÄTOIMITTAJAT

Sari Hidén

Arvo Helanti

TOIMITUS

Aleksi Luoma

Julius Yrjänä

<http://kuulumiset.pyhajoki.fi>
kuulumiset@pyhajoki.fi

Puh. 040 359 6166

Toimitus: 040 359 6166

Päätoimittaja: 040 359 6165

Taloussihteeri: 040 359 6160

Julkaisija: Pyhäjoki Data Oy
ISSN 0788-6071

**Seuraava lehti
(51) ilmestyy**

>> lauantaina 19.12.2015

Aineisto toimitettava

>> tiistaina 15.12.2015

klo 17.00 mennessä

Painosmäärä

>> vko 50: 2250 kpl

>> vko 51: 1850 kpl

Ilmoitushinnat (hintoihin lisätään alv 24%)

>> 0,45 €/pmm, toistohinta 0,35 €/pmm, minimikoko 35 pmm

>> puoli sivua: 120 € >> koko sivu: 180 €

>> järjestöpalsta: 50 €/vuosi

Ilmoitusehdot

Lehteen tarkoitettu aineisto on toimitettava vasemmalla olevan aikataulun mukaisesti. Aineiston voi toimittaa myöhemminkin, mikäli siitä on toimituksen kanssa sovittu. Mikäli ilmoitusaineisto saapuu myöhässä, eikä siitä ole ennalta sovittu, perimme kaksinkertaisen hinnan. Myös järjestöpalstalle tulevat ilmoitukset pitää toimittaa ajoissa, myöhästyneestä aineistosta perimme 10 € lisämaksun. **Emme voi taata myöhässä saapuneen aineiston ilmestymistä.** Emme vastaa puhelimitse tulleiden ilmoitusten virheistä. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enintään maksetun määrän palauttamiseen. Muistutus virheellisestä ilmoituksesta on tehtävä seitsemän vuorokauden kuluessa julkaisupäivästä.

Painopaikka: Suomalainen Lehtipaino Oy, Kajaani

Lehden jakelu: Raahelainen, ilmoitukset jakeluhäiriöistä puh. 010 – 665 5125 (Sanna Tjäder)

Pyhäjoen kirjastosta OUTI-kirjasto

- Pääkirjasto on ennen joulua viimeisen kerran auki perjantaina 18.12. klo 11 – 20.
- Pääkirjasto avataan jälleen loppiaisen jälkeen torstaina 7.1.2016 klo 11.
- Pirttikosken kirjasto on auki viimeisen kerran ennen joulua tiistaina 15.12. klo 10 – 13.
- Pirttikosken kirjasto on auki loppiaisen jälkeen torstaisin klo 9 -11.
- Kirjasto ottaa käyttöön uuden Koha-kirjastojärjestelmän. Uudessa verkkokirjastossa on mm. paljon uusia ominaisuuksia.
- Asiakkaitten varaukset siirretään uuteen järjestelmään.
- Kaikkien asiakkaitten tiedot tarkistetaan ja tarvittaessa annetaan ilmaiseksi uudet OUTI-kirjastokortit.
- Loppiaisen jälkeen OUTI-kirjastokortilla voi lainata kaikista OUTI-kirjastoista. OUTI-kirjastoista lainatut kirjat voi palauttaa mihin tahansa OUTI-kirjastoon ilmaiseksi. Asiakkaat voivat varata itse verkkokirjaston kautta kaikkien OUTI-kirjastojen kirjoja, levyjä, elokuvia jne ja valita noutopaikaksi Pyhäjoen kirjaston.
- Pyhäjoen kirjasto ottaa käyttöön koko OUTI-kirjastokimpan kanssa yhteiset käyttösäännöt, laina-ajat ja maksut.

PYHÄJOKI

KUULUTUS

Pyhäjoen kuntaan on tullut vireille RAOS Project Oy:n ympäristölupahakemus kallion louhinnalle ja kiven murskaukselle Pyhäjoen Hanhikivenniemenellä ydinvoimalaitokselle osoitetulla alueella, kiinteistöillä 625-405-5-112, 625-403-85-7, 625-403-85-6, 625-403-85-3 ja 625-403-876-2.

Hakemuksen kuulutus ja hakemusasiakirjat ovat nähtävillä 23.11.-28.12.2015 välisen ajan Pyhäjoen kunnantalolla (os. Kuntatie 1, 86100 Pyhäjoki), sekä Raahen kaupungin teknisessä palvelukeskuksessa (os. Ruskatie 1, 92140 Pattijoki). Lisäksi kuulutus on nähtävillä saman ajan kuntien Internet-sivuilla.

Pyhäjoen kunnan ympäristölupaviranomainen varaa hakemuksen johdosta asianosaisille tilaisuuden tulla kuulluiksi. Myös muut voivat ilmaista hankkeesta mielipiteensä. Muistutukset ja mielipiteet tulee toimittaa viimeistään 28.12.2015 klo 15:00 Pyhäjoen kuntaan os. Kuntatie 1, 86100 PYHÄJOKI. Muistutukset ja mielipiteet voi jättää määräaikaan mennessä myös sähköpostilla vesa.ojanpera(at)raahe.fi.

Lisätietoja antaa asiaa valmisteleva ympäristösihteeri Vesa Ojanperä, puh: 044 4393 636, s-posti: vesa.ojanpera@raahe.fi, (os: Ruskatie 1, 92140 Pattijoki).

Pyhäjoen kunta | Pyhäjoki Municipality
Kuntatie 1, FI-86100 Pyhäjoki, Finland | +358 40 359 6000 | kunta@pyhajoki.fi
www.pyhajoki.fi

Luontaistuntija®
Palveleva terveyskauppa

Katruusa
Vanhatie 33 Pyhäjoki
p. 044 339 9963

Nivelteho 60kps

Vuoden 2015 TERVEYSTuote

14⁷⁰

(ovh 29,40)

- Kuuden aktiiviaineen yhdistelmä: Glukosamiini, MSM, Hainruustouute, Kupari, Inkivääriuute ja C-vitamiini

NYT
-50%

Strath

14⁵⁰

250ml
(ovh 17,50)

- Piristystä pimeyteen koko perheelle
- Valmistettu luonnon yrteistä, ei synteettisiä lisäaineita
- Sisältää 61 eri ravintoainetta Nalle kaupan päälle!

Strath ja Nivelteho tarjouksessa 14-19.12. /niin kauan kuin tuotteita riittää

Meiltä myös:

- Vanhan ajan glögiä
- Merinovilla -tuotteita
- Paljon muita tarjouksia ja lahjatavaroita
- Paanukivikelloja

TERVETULOA!

PYHÄJOKI

PYHÄJOEN KUNTA

Valtuuston kokous pidetään keskiviikkona 16.12.2015 alkaen klo 9.00 kunnantalon valtuustosalissa.

Kokouksessa käsiteltävät asiat:

- Raahen seudun hyvinvointikuntayhtymän osavuosikatsaus ajalta 1.1.-31.8.2015
- Raahen seudun hyvinvointikuntayhtymän talousarvio vuodelle 2016 ja –suunnitelma vuosille 2016-2018
- Vuoden 2015 talousarviomuutosten käsittely
- Vuoden 2016 talousarvio ja taloussuunnitelma 2016-2018
- Kokousaikataulu 1-6/2016; valtuusto ja kunnanhallitus

Kokouksen tarkastettu pöytäkirja pidetään yleisesti nähtävänä hallinto-, elinkeino- ja perusturvaosastolla maanantaina 21.12.2015 klo 9.00-16.00.

Risto Kittilä
valtuuston puheenjohtaja

Pyhäjoen kunta | Pyhäjoki Municipality
Kuntatie 1, FI-86100 Pyhäjoki, Finland | +358 40 359 6000 | kunta@pyhajoki.fi
www.pyhajoki.fi